
LETO XXV.

APRIL 1976

Registered at the G.P.O. Melbourne, for transmission by post as a periodical, Category A

NAROČI IN BERI !

KOGAR ZANIMAJO DOKUMENTARNE KNJIGE za razumevanje najtežjih let slovenskega naroda (1941—1945), lahko pri MISLIH naroči sledeče knjige:

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharskih dogodkih 1945) — Cena \$1.—

V ROGU LEŽIMO POBITI — Dokumentarna poročila očitvecev zbral Tomaž Kovač. — Cena en dolar.

SVOBODA V RAZVALINAH — (Grčarice, Turjak, Kočevje) — Cena \$2.—

PRAVI OBRAZ OSVOBODILNE FRONTE (II in III. del) — Zbral Miha Marijan Vir, Argentina — Cena vsake knjige \$1.50

ODPRTI GROBOVI (II., III. in IV. knjiga dokumentov) — Zbral Franc Ižanec, Argentina — Cena vsake knjige \$2.—

REVOLUCIJA POD KRIMOM. — Dogodke opisuje pokojni izanski župnik Janez Klemenčič, Ciril Miklavc in dr. Filip Žakelj, Argentina. — Cena \$2.—

BELA KNJIGA (izdana v ZDA) prikazuje razvoj 1941—1945 ter vsebuje 10.000 imen v tem oddobju pobitih Slovencev ter vrnjenecv iz Vetrinja. Cena \$5.—

Danes je vse to že zgodovina in jo je vredno iz vseh virov trezno prebirati in presojeti, četudi domovina te prilike ne daje niti študentom. Za nekoga, ki je študiral doma in ga snov zanima, knjige nudijo lepo priliko spoznati dobo tudi z druge strani.

Precej teh knjig mi je že pošlo in že dolgo čakam, da pridejo nove pošiljke. A naročila vseeno sprejemam. Tiste, ki na knjige že dolgo čakajo, pa prosim potrpljenja. Zastoj ni moja krivda.

CELOVSKE MOHORJEVKE ZA LETO 1976 so še na razpolago. Vse štiri knjige (KOLEDAR 1976, zgodovinski roman ZADNJI RABIN V LJUBLJANI, PLANINSKE ZGODBE Z NAHUEL HUAPIJA in DRUŽINSKO SVETO PISMO, II. del) stanejo \$7.— brez poštne.

GORIŠKE MOHORJEVKE so srečno dospele do nas. Štiri knjige (KOLEDAR 1976, SVETOVNI POTNIK PRIPOVEDUJE, II. del, zbirka črtic MOJA TOLMINSKA in PRIMORSKI GEOGRAFSKI LEKSIKON, 2. snopič) stanejo \$12.—

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni) — Cena vseh treh delov brez poštne je \$7.—

NEKJE JE LUČ (Vinko Beličič) — cena \$3.00.

BUTARA (zbirka novel in črtic Franceta Kunstlja) — cena \$3.00.

LJUDJE IZ OLŠNICE (Prekmurske črtice Franke Bukviča) — cena \$3.00.

JOŽE PETKOVŠEK (slikarjeva življenjepisna povest izpod peresa Marjana Marolta) — cena \$3.00.

V ZNAMENJU ČLOVEKA (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50.

ZAKONCA — SE POZNATA? (Vital Vider) — cena \$1.00.

KO SE POROČATA — LJUBEZEN IN SEKS (Dr. Stefan Steiner) — cena \$1.50.

SKRIVNOST VERE — cena \$1.00.

TRPLJENJE KRISTUSOVO UTRDI ME — cena \$1.50.

*

V zalogi imamo tudi stenski sliki **MARIJE POMAGAJ** in pa **SVETOGORSKE MATERE BOŽJE** v barvah. Cena vsake je s poštino vred dva dolarja. Ena kot druga bi bila lep okras izseljenkega doma.

MISLI (THOUGHTS) — INFORMATIVNI MESEČNIK

ZA VERSKO IN KULTURNO ŽIVLJENJE SLOVENCEV V AVSTRALIJI
USTANOVljen LETA 1952 — Izdajajo slovenski frančiškani

Urejuje in upravlja: Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
19 A'Beckett Street, KEW, Victoria, 3101 — Tel.: 86 7787

Naslov MISLI: P.O. Box 197, KEW, Victoria, 3101

Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uradništvo ne sprejema.

Letna naročnina \$4.00 se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$6.00, letalsko s posebnim dogovorom)

Tiska: Polyprint Pty. Ltd., 7a Railway Place, Richmond, Victoria, 3121

Dogled v večnost

KOT UREDNIK se vselej razveselim, ko pride na vrsto pripravljanje božične ali pa velikonočne številke. Nekako sproščeno steče beseda na papir. Takrat se "božje MISLI" kar same razpletejo in "človeške MISLI" stopijo nekam v ozadje.

Zavedom se, da MISLI niso zgolj verski list, četudi imajo močan verski pečat in jih vseh 25 let urejuje izseljenski duhovnik. Po svojih začetnih smernicah naj tolmačijo važne svetovne dogodke tudi z ozirom na narodno kulturo in socialno življenje, ne le versko. Če in kadar je treba, morajo poseči na vsa polja, če hočejo res vršiti svoje poslanstvo med avstralskimi Slovenci.

Listanje po štirindvajsetih celotnih letnikih je kaj zanimivo: res se je v teku svojega življenja naš mesečnik dotaknil menda prav vseh svetovnih kot tudi naših narodnih problemov, ter jih skušal pravično in iskreno osvetliti naši izseljenski skupnosti. Pri vsem tem pa so se MISLI — čisto razumljivo — posebej potrudile ohranjati med bralci vero, ki smo jo poleg narodnosti prinesli s seboj kot najdražjo dediščino vernih staršev in ji je v novih okoliščinah grozilo sto nevarnosti.

Še tako versko zasidran človek v tujem svetu zlahka postane brezbrizen, če ne gre žalostni razvoj celo še dalje. Srečanje različnih ver, mešani zakoni, daljave do prilik za slovensko bogoslužje (marsikje pa teh prilik sploh ni!), neznanje jezika in tukajšnjih navad, kar odvrta marsikoga od nedeljskih maš in prejemanja zakramentov po avstralskih cerkvah . . . In končno ne v najmanjši meri moderna doba potrošniške miselnosti, ki gleda le na dobrine tega sveta in zamegli pogled v večnost. MISLI s svojo domačo tiskano besedo vrše svoj apostolat: prihajajo tudi v domove, kamor slovenski duhovnik zaradi razdalj ali preobremenjenosti ne more, ali pa bi niti ne bil preveč zaželen. Mnogim ohranjajo plamenček vere, drugim pa že ugaslega znova netijo — vsaj redno spominjajo bralca, da ta svet ni vse, za kar je vredno živeti. Za nekaj višjega smo ustvarjeni — so dobrine, ki so večne in jih tudi denar kupiti ne more.

Razumljivo, da nas MISLI zlasti za praznike posebej spomnijo, kaj smo in kam gremo. Vsa leta je bilo tako in sam Bog ve, koliko izseljenskih src so doslej zganile, da so dala praznikom tudi duhovno vsebino, ne le zunanji praznični okvir.

Kako domače zveni prvi velikonočni pozdrav MISLI — za praznike leta Gospodovega 1952:

VESELO ALELUJO! Veselo veliko noč — matere in očetje, bratje in sestre, prijatelji in znanci, prav vsakdo, ki ste seme težko preizkušenega slovenskega naroda!

Misli, April 1976

L. XXV — APRIL 1976 — ŠT. 4

VSEBINA:

Pogled v večnost	— Urednik — stran 97
Velikonočno jutro	— Ivan Cankar — stran 98
Naši prazniki	— K.K. — stran 99
Procesija	— A. Solženicin — stran 101
Cerkev je spregovorila	— P. — stran 104
Velikonočna molitev (pesem)	— Mirko Kunčič — stran 105
Manifestacija slovenstva v ZDA	— S.R.C. — stran 105
Kako režemo "narodni kolač"	— Tomaž Možina — stran 107
P. Bazilij tipka . . .	— stran 108
Izpod Triglava	— stran 110
V času obiskanja . . .	— stran 112
Izpod sydneyjskih stolpov	— p. Valerijan — stran 114
Dodatek dr. I. Mikula	— stran 116
Večna vez (povest-nadaljevanje)	— Karel Mauser — stran 117
Cankar in domovina	— stran 117
Naše nabirke	— stran 118
Vstajenje (pesem)	— Marjan Jakopič — stran 119
Adelaidski odmevi	— p. Filip — stran 120
Sekunda na leto . . .	— Tomaž Možina — stran 121
Z vseh vetrov	— stran 122
Kotiček naših malih	— stran 124
Križem avstralske Slovenije	— stran 125

Akad. slikar
Ivan Bukovec,
Argentina

... Nezaslišano je bilo trpljenje Gospoda našega Jezusa Kristusa. Ker trpljenje njegovo je bilo trpljenje vesoljnega človeštva od stvarjenja do današnjega dne. Ko je na Cvetno nedeljo v Jeruzalem jezdil in so ga obsipavali s cvetjem, nastlali so mu z oljkovimi mladikami zmagoslavno pot, klicali mu hozana, je bil tih in žalosten njegov pogled svetlih oči: gledal je v nezvestobo, v ponižanje, v neizmerno bolečino in v smrt. Na Oljski gori se je Bog sam razjokal pod težo svoje bridkosti, razjokal se s krvavimi solzami ob grozoti, ki jo je videl pred seboj. In prosil je, Bog sam je prosil: "Daj, da gre ta kelih mimo mene!" Vesoljno človeštvo je malodušno klečalo na fleh, trepetalo, omahovalo za trenutek, ni omahnilo. Mir je segal v dušo, ki je spoznala, da je za poveličanje in vstajenje treba ponižanja in smrti na križu.

Njega čistega so gonili od Ana do Kajfa, gonili so ga uklenjenega, zasmehovali so ga, pljuvali mu v sveti obraz, bičali so ga, kronali so ga s trnjem, da je lila kri na uboga lica. Vse je tako moralo biti: kajti rečeno je, da skozi noč bridkosti, ponižanja in trpljenja vodi pot v poveličanje.

Ob spomnih na slovensko veliko noč ubranih glasov domačih zvonov in prazničnega razpoloženja nadaljuje ta prvi po zdrav s svetopisemsko govorico:

Danes je velika noč, ki nam oznanjuje odrešenje. Zato dvignite glavo! To je dan, ki ga je naredil Gospod — radujmo se in veselimo se ga! Postrgajmo stari kvas! Ne obhajajmo tega praznika s kvasom hudobije in malopridnosti, temveč prekvašeni z duhom čistosti in resnice! Zahvaljujmo se Gospodu, saj je tako dober in njegovo usmiljenje traja vekomaj! Zato radost, zato veseli in srečni prazniki!

Kaj lepšega in bogatejšega bi bralcem mogel napisati danes — po petindvajsetih letih?

Urednik

Velikonočno jutro

Trikrat je omagal Kristus pod križem, trikrat so se mu zastrle oči. In ko so ga razpeli na strašni križ, ko so vadljali pod njim za njegovo rdečo haljo, rdečo od božje krvi, je zaklical on sam, zaklical v neznanji bolelosti: "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!" — Tudi to je tako moralo biti. Zakaj treba je bilo Sinu božjemu, treba je človeku, narodu in človeštvu, treba mu je Judeža izdajalca, krivičnih sodnikov, zasmehovanja in bičanja in trnjeve krone, treba križeve poti in povisjanja na križ. In tudi je bilo treba omahovanja dvoma, bridkosti in malodušnosti: ker malodušnost je rodna mati najgloblje vere in najvišje moči.

Ta sveta povest je naša povest! Je povest vsakega trpečega človeka, vsakega trpečega naroda: je povest trpečega človeštva, ki se je samo napotilo na Golgoto, samo se razpelo na križ. —

Dolga, temna stoletja smo blodili po močvirju, s potrtem srcem, s plaho dušo, brez upanja, brez vere v svetlobo in življenje, zakrknjeni v svoje ponižanje v svojo sramoto in bridkosti. Ali planil je silen vihar, razgnal je oblake, ugledali smo sonce in ugledali smo pot. Nič več nevere, nič več nezaupanja — ven iz močvirja, ven iz teme! —

Morda ni še dan vstajenja, morda je šele Cvetna nedelja in je pred nami še Oljska gora in križev pot na Golgota. Ali naj se zgodi, kar se mora zgoditi! V naših srcih je zapisano, v evangellju, da vstajenje pride, ker mora priti. Pa bodi še več bičanja in ponižanja, bodi pot na Golgoto še tako strma in strašna — uprimo oči v sonce: naše velikonočno jutro je blizu, v bližini nam diha rosna zarja njegova. —

IVAN CANKAR

NAŠI PRAZNIKI

ČEPRAV smo številčno majhen narod, smo se razkropili po vsem svetu. Danes ni več dela sveta in najbrž ne dežele, kjer ne bi našli rojaka. In vendar — kljub tujini zlasti ob gotovih prilikah zapolje v naših srcih s posebnim poudarkom blagodejni občutek: Slovenec sem! Nič zato, če smo majhni; nič zato, če smo razkropljeni! Zamenjal si državljanstvo — srca ne moreš!

To občutimo zlasti ob praznikih, ki jih doživljamo v tujini. Posebno velikonočni so znali svojo pretresljivo skrivnost velikega tedna in optimistično zmagoslavje velike nedelje v domačem krogu naše mladosti tako edinstveno približati našim dušam. Stoletna verska tradicija našega naroda se je poslužila nešteto sočnih, izrazito ljudskih izrazov našega čustvovanja, ki so slovenskim velikonočnim praznikom dajali svojstven poudarek. Začutili smo praznino v dušah, če smo morali kdaj peževiti te svete dni izven domačega okolja. Kako bi je ne čutili zdaj, ko smo od tega okolja iztrgani in je naš novi dom daleč za morji?

Slovenska cvetna nedelja! Po svetu blagoslovljajo palmove veje in oljčne mladike, ponekod cipresne vejice — poudarek našemu cvetnemu blagoslovu pa so dale slovenske butare. Kdo ne pozna Gasparijeve slike, ki nam kaže mlade fante, ko hite z butarami obloženi v cerkev? Ali se še spominjate tistih butar, ki so jih sinovi in hlapci gorenjskih gruntarjev prinesli k cvetni maši in ki so — svežozelene in okrašene s pisanimi trakovi, pomarančami in jabolki — segale prav pod cerkveni obok?

Na veliko sredo, četrtek in petek je mladina še marsikje po stari navadi "strašila Boga". Ali starejši še znate mladim, v tujini rojenim, razložiti, kakšno in zakaj je bilo to "strašenje"?

Na veliki petek smo šli "Bogca poljubit". Vse se je dvignilo, od dojenčkov pa celo do zanemarjenih kristjanov. "Božji grob" so šli obiskat, da tako pokažejo svojo vero in velikonočno spokorjenost in se poklonijo podobi Križanega.

Na veliko soboto zgodaj zjutraj so nam blagoslovili ogenj, ki ga je farna mladina živega raznesla do zadnje hiše v fari. Povsod je ta dan šele ta ogenj ogrel ognjišča, da so gospodinje velikonočne jedi kuhale in pekle pri novem ognju. Kdo zna danes še pripraviti gobo, da je vžgana tlela cele ure in je lahko dospela do najbolj oddaljene hiše?

In "žegen" velikonočnih jedi! Res ga Slovenci poznamo še tudi po zdomstvu, a doma je bil vse nekaj drugega, kot naše skromne košarice, prinesene k slovenski maši (če imamo srečo, da je zanjo prilika!). Doma je na veliko soboto cela dežela zacvetela: do vseh farnih in podružničnih cerkva in vaških znamenj so se stekale vrste brhkkih deklet v belih predpasnikih in židanih rutah, s pisanimi jerbasi na glavah.

Pokrivali so jih prti čudovitih ročnih del, posebej za to priliko — enkrat na leto — namenjeni. Zvedavi fantovski pogledi so spremljali skupine in iskali med "cvetjem deklet" svojo bodočo življenjsko družico...

Vstajenska procesija, ponekod v soboto pod noč, ponekod v nedeljskem jutru! Ali nam ne doni še vedno v ušesih pesem naših zvonov, ki je ob takih prilikah valovila preko naše zemlje ter nas navdajala s srečo in voljo do življenja? Zna še kdo od nas pritrkavati? Tu nam ni dano; za to je treba zvonov, zvonov! Ne pa drobnih postržkov, ki tu bingljajo po zvonikih, kjer jih sploh imajo. Še če so, jih nihče ne posluša.

Znamo še pirhe sekati, trkoliti, "turčati"? Cele tedne pred velikonočnimi prazniki smo se na surovem krompirju vadili v umetnosti sekanja pirhov in pomaranč. Kakšno veselje! — Ali še vemo, kako smo na veliko-nočno jutro, pred prvim "žegnom", jedli skodelico "aleluje"? Katera gospodinja jo zna še pripraviti?

In hoja v Emavs! Na velikonočni ponedeljek smo "hodili v Emavs": na obisk k dedom, stricem in tetam ter botrom... Morali smo jim nesti pirhe in jim osebno spoštljivo voščiti — v povračilo smo dobili kolača in gnjati. — — —

V vrvenju tujega sveta, ki nas polagoma vskrava, nehote in nevede pozabljammo na mnoge lepe navade, ki so samo naše slovenske: na sebi lasten način izražajo praznična čustva. Nič čudnega, da je pred vsako veliko nočjo znaten del zdomskega slovenskega tiska navadno posvečen starodavnim prazničnim navadam. Po Avstraliji in obeh Amerikah, po Afriki in Evropi — povsod nas spremlja domača tiskana beseda in nas znova spomni na slovensko veliko noč. Ni to sentimentalnost — je skrben opomin, naj kljub tujini ne zanemarimo ali zavržemo dragocene dediščine.

Skušajmo, četudi smo daleč od doma, praznovati — v kolikor nam je mogoče — veliko noč po naše. Ni le naša lepa narodna noša vredna, da jo spoštujemo: prav toliko veljajo naše narodne navade. V zdomstvu

imajo še poseben pomen: vežejo nas na domovino in pomagajo nam ohranjati narodno zavest ter tudi naše moralne vrednote. Četudi se morda drugorodcem zde nepotrebne in nerazumljive — nam so spoštovanja vredne.

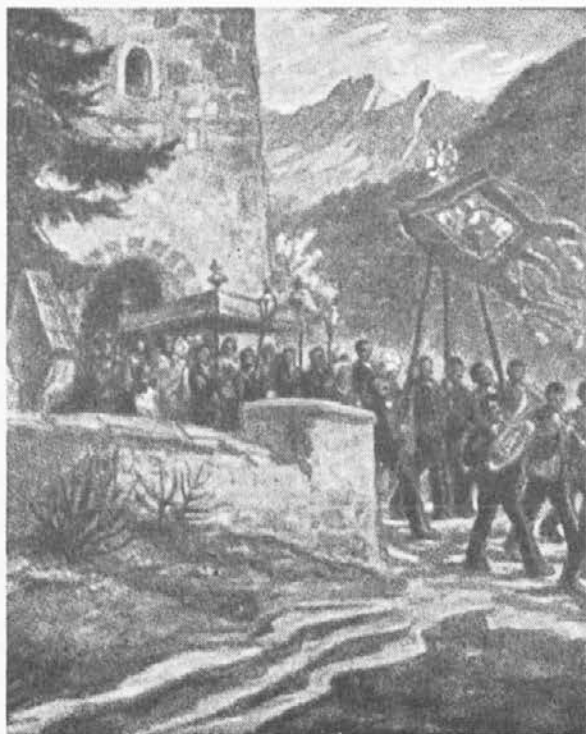
Stari rod, ki je doživel domovino v času in okoliščinah, ko je bilo mogoče svobodno in brez skrbi izražati svoja čustva, teh prazniških lepôt in značilnosti res ne sme pozabiti. Pa jih najbrž tudi ne more, vsaj v srcu ne. Vsake praznike nam na novo zaživi rojstni kraj in dom in vse, kar ga je obdajalo. Mlajši rod, v tujini rojen, pa se naravno težko vživi v nekaj, kar pozna le po pripovedovanju, česar nikoli ni sam doživel. Naloga starejših je — in ne lahka — da v preprostem in razumljivem jeziku prenašajo to našo dediščino na mladi zdovski rod. Ali bomo uspeli? V polni meri najbrž ne, vsaj ne povsod. Toda ali vsi sploh poskušamo? V sentimentalnem slovenstvu misliti na preteklost in se solziti ob spominih na to, kar smo izgubili, ne reši niti našega lastnega problema. Treba je zavestnega dela, da ohranimo naše narodne vrednote.

Severnoameriški rojaki-staronaseljenci so nam v tem zgled: skoraj stoletne naselbine se držijo vsaj nekaj tega, kar so v drugi polovici prejšnjega stoletja prinesli s seboj v Novi svet. Prav to je ohranilo kljub dolgi dobi še toliko našega, ki je po injekciji povojnih priseljencev znova oživilo in bruhalo na dan.

Nismo Slovenci edini primer, tudi drugje moremo iskati zglede. V Argentini je na primer pred skoraj sto leti prišla skupina Ircev in Švicarjev. Eni in drugi so ostali skozi celo stoletje kot dva otoka sredi morja. Znali so ohraniti svoje navade, svoj jezik in zavest. Pravi do današnjih dni, čeprav na njihovih domovih govedari že drugi in tretji rod. Ta se ponosno imenuje državljana svoje nove dežele, prav tako pa ljubosumno varuje vse, kar je prvotni domovini očetovalnega in svetega.

Da bi le znali tudi mi hoditi po istih poteh! V svobodi, ki jo po svetu uživamo, nam je to povsod mogoče. Nihče bi se ne smel izogniti sodelovanju. Prav vsi kdo lahko nekaj pripomore v svoji lastni družini in v skupnosti, da vedno znova krepimo slovensko zavest in svoje versko-moralne vrednote. Oboje je med seboj tesno povezano, oboje je edino zanesljivo gradnje naše narodne zdemske bodočnosti.

Ko bomo letos pri našem velikonočnem bogoslužju zopet zaslišali preprosto, pa nedosegljivo lepo slovensko velikonočno pesem in alelujo, bomo spet malo bolj doma in malo bolj zavedni. In ko bomo prijatelju ponudili rdeč pih z iskrenim velikonočnim voščilom, bomo čutili bolj kot druge dni, da smo kljub zdovstvu le vsi člani ene družine. Pri ohranjanju našega bomo poživili namen, da hočemo ostati to, kar smo bili rojeni. Nobeno državljanstvo nam tega ne brani, prav to nas dela bogatejše in s tem plodnejše tudi naši novi domovini.

M. Gaspari:
Vstajenje

OBILICO
VELIKONOČNEGA
BLAGOSLOVA
IN MILOSTI
VSTALEGA ZVELIČARJA
VAM VSEM ŽELE —
UREDNIŠTVO
IN UPRAVA "MISLI",
VAŠI DUHOVNIKI
IN VASE SESTRE
TER NAŠI
POSINOVLJENI
MISIJONARJI!

Procesija

ALEKSANDER SOLŽENICIN je opisal to žalostno velikonočno procesijo v današnji Rusiji. Ruski izgnanec in Nobelov nagrajenec (na sliki je v ospredju) danes z živo in pisano besedo svari svobodni svet, naj spremeni svojo pot v gotov padec in izgubo svobode — v pot vstajenja. Žal je človeštvo čudno gluho in slepo za njegova iskrena svarila.

POZNAVAVCI umetnosti trdijo, da ni nujno, da umetnik opisuje vse tako, kakor je v resnici bilo. Pravijo, da se da to doseči tudi z barvnimi fotografijami. Umetnik pa naj s krivimi linijami, s kombinacijami trikotnikov in s kvadrati izrazi samo to, kar je bistveno v predmetu, ne pa predmeta samega.

Oseбно dvomim, da bi celo barvna fotografija mogla zajeti to, kar je bilo bistvenega v obrazih udeležencev velikonočne procesije v patriarhijski cerkvi v Predkliniku — pol stoletja po revoluciji. Niti ne bi mogla zajeti vse v eno celoto. Toda tudi ta slika sodobne ruske velikonočne procesije, opisana z navadnim jezikom (in celo brez pomoči trikotnikov!), nas more poučiti o marsičem.

Pol ure predno so začeli zvoniti zvonovi, je bil prostor pred vhodom v cerkev Spremenjenja Gospodovega videti zelo nedostojen: spominjal nas je na zabavišče v kakšnem oddaljenem industrijskem mestu na sobotni večer. Dekleta v pisanih ogrinjačah in šalih ter v smučarskih hlačah (resnico na ljubo bodi povedano, da so nekatera nosile tudi krila), se sprehajajo naokrog v bučnih skupinah po tri ali štiri. Skušale so se najprej preriniti v cerkev, pa je bilo težko, ker so stare ženice zavzele prostor ob vratih že zgodaj zvečer; ko so začele dekleta vriščati, so jih ženice ozmerjale izpred samih cerkvenih vrat. Zdaj pred vhodom pohajkujejo, brezobzirno vpijejo kličoč druga drugo ter zijajoč na zelene, rumene in bele sveče pred ikonami na cerkvenih zidovih ter na grobeh episkopov in protorejev. Mladičiči, od lepo oblikovanih velikih silakov do mršavih slabičev — vsi do zadnjega — izražajo drzkost v obrazih. (S čim naj se pohvalijo? Z umetnostjo hokeja na ledu?) Vsi imajo kape na glavi, v kolikor pa je kdo gologlav, ni treba tega pri-

pisovati posvečenemu prostoru, kjer se nahajajo. Skoraj vsak četrti med njimi je pod vplivom alkohola, vsak deseti pijan, polovico pa jih kadi na odvraten način: s cigareto, prilepljeno na spodnje ustnice. Ni še cerkvenega kadila, pa se namesto njega kade kolobarji sivosinjega cigaretne dima pod velikonočno nebo. Pljujejo na asfaltni tlak pred cerkvijo, porivajo drug drugega in vrišče ter žvižgajo. Nekateri med njimi kolnejo, drugi poskakujejo po godbi žepnega tranzistorja. Spet drugi se gnjavijo z dekleti ter jih podajajo iz rok v roke.

Fantje se ozirajo okrog s surovimi izrazi, kot da bodo vsak čas potegnili nože. Kakor hitro bi se začeli obdelovati z noži, bi kaj lahko napadli tudi vernike, kajti razpoloženje teh fantalinov nasproti vernikom ni navadno razpoloženje mladih proti starim: v razmerju proti njim so kakor gospodinja proti — muham.

Toda do obračunavanj z noži ne pride, kajti tu so trije ali štirje policaji — samo toliko, da imajo dogodke pod nadzorstvom. Fantje ne kolnejo več glasno, pač pa med navadnim govorjenjem — zato ne kršijo zakona. Policija se celo z odobravanjem smehlja tej novi generaciji. Policija jim tudi noče iztrgati cigaret iz ust, potegniti pokrival z glav: ta prostor pred cerkvijo je javen

prostor in brezverstvo je danes zaščiteno z ustavo . . .

Verniki, ki so napolnili prostor od polovice preddvora do cerkvenih zidov, se ne držejo protestirati. Le v strahu se ozirajo okrog sebe, da jih kdo ne ubode z nožem ali pa prisili, da oddajo svoje ure. Ta vrtoglava množica mladincev je pred cerkvijo večja kot pa je število pravoslavcev, ki so izročeni terorju in stiskani bolj kakor v času tatarskega suženjstva. Tataři namreč niso poskušali nikoli ovirati vernikov pri jutranji službi Gospodovega Vstajenja.

Ne, ta mladina ne gazi zakona: četudi se ponaša nasilno, ne preliava krvi. Njihove ustnice, oblikovane v prisiljen gangsterski nasmeh, njihovo nesramno pomenkovanje, glasno norčevanje, namigavanje in njihove umazane šale, njih kajenje in pljuvanje . . . vse to, skupaj vzeto, je očitno smešenje Kristusovega trpljenja, ki se s tolikim dostojanstvom slavi nekaj korakov vstran. Drzko in surovo ponašanje teh slinastih pobalnikov očitno izraža to, kako prezirljivo gledajo na svoje starše, ki se še drže navad svojih pradedov. To pa ni proti zakonu . . .

Med verniki je opaziti tudi nekaj židovskih obrazov. Morda so postali novi kristjani, ali pa so tu samo kot ogleduhi. Oprezno se ozirajo okrog kot da tudi oni pričakujejo velikonočno procesijo. Ne zaupamo jim — trn so nam v peti.

Dobro je, da pogledamo okrog sebe in vidimo, kakšno pokolenje Rusov smo vzgojili. To zdaj niso več borbeni ateisti iz tridesetih let, ki so znali nasilno iztrgati velikonočno pasho iz rok ljudstva, skakajoč in vriščeč okrog vernikov ter predstavljajoč hudiče. Ta novi rod ni več koristen. Je pa — radoveden. Tekma hokeja na ledu je na televiziji že minula, a nogometna tekma se še ni pričela — zato jih je k cerkvi pripeljalo dolgočasje. Zdaj odrivajo vernike vstran kot da so slamnate vreče in zmerjajo cerkev kot umazano trgovsko ustanovo, obenem pa iz bogsigavedi kakšnega vzroka kupujejo — sveče.

Ena stvar mi ni razložljiva: na prvi pogled so ti mladinci nepovezani med sabo — in vendar se poznajo ter se kličejo kar po imenih. Kakor da so si dobri prijatelji. Morda delajo v isti tovarni? Ali pa jih morda le takele priložnosti

povežejo med sabo, kot člane kakšne framasonske lože?

Nad našimi glavami zazvoni — toda nekaj ni v redu. Zvoni nekako počeno, namesto globoko in jasno . . .

Zvonjenje napoveduje procesijo in zdaj se dogodki prav za prav šele začenjajo razvijati. Pa ne s strani vernikov, ampak s strani teh mladih kričočev, ki so doslej tavalj po prostoru le v majhnih skupinah. So v nekaki ihti, četudi nimajo pojma, kaj hočejo in kam naj se usmerijo, da bodo prišli bliže procesiji. Zažigajo velikonočne sveče, s katerimi si potem demonstrativno prižigajo cigarete. Zbirajo se v grupo kot bi pričakovali, da se bo pričel fokstrot. Edino kar manjka tem našim razkuštranim dolginom je to, da nimajo vrčkov piva v rokah in bi odlivali pene po grobovih ob cerkvi.

Glava procesije že stopa skozi cerkvena vrata ob blagi spremljavi zvonov. Dva laika stopata pred začetkom in prosita okoli stoječe, naj po možnosti napravijo malo prostora. Tri korake za njima gre star plešast cerkvenik in nosi težak svečnik. Pazno gleda na svečnik, da se ne nagne, obenem pa se v nekakem strahu ozira po ljudem na levi in desni. Gledavci čutijo njegovo bojazn, ki velja pripadnikom nove družbe: da bi se ne preinili do njega, ga napadli, pobili . . .

Dekline v hlačah drže sveče. Fantalini s cigareti v ustih in s kapami na glavi ter odpetih sukničev — nekateri z nezrelim neumnim izrazom popolnoma neutemeljene samozavesti, drugi gi preprostih, lahkovernih obrazov . . . Vsi ti morajo biti na moji sliki, stisnjeni v eno celoto. Gledajo prizor, ki se nikjer in za noben denar ne more videti.

Za nosivcem svečnika stopata dva človeka z banderi. Pa tudi ta dva, namesto da bi šla v primernem razmahu, se držita v strahu drug drugega . . .

Za njima prihaja deset žena v parih, z debelimi gorečimi svečami v rokah. Tudi te morajo biti na moji sliki. So starejše žene, z izrazom na obrazih kot da niso od tega sveta, pripravljene dati tudi življenje, če jih kdo napade. Le dve med njimi sta mladi dekleti, istih let kakor one, ki so pred cerkvijo v skupini s fanti. A kako lepo in svetla sta njuna obraza!

Žene stopajo v strnjenih vrstah, pojo, drže se dostojanstveno, kakor da se ljudstvo okrog njih v kesanju križa, moli in pada na kolena. Ne čutijo dima cigaret, njih ušesa ne slišijo nesramnih pripomb; podplati njih nog ne zaznajo, da je mlada cerkveno preddvorje spremenila v prostor za ples in zabavo.

In tako se začenja naša procesija. Neka nervoznost zajame vse in celo nemir za hip preneha.

Za ženami prihaja sedem moških, duhovnikov in diaconov v sijajnih cerkvenih oblačilih. Ker ne gredo v koraku in so zbrani v skupino, se zapletajo in nimajo niti dovolj prostora, da bi mogli mahati s kadilnicami, ali da bi mogli dvigniti konce epitrahilja v znamenje blagoslova. To naj bi bila procesija, katere naj bi se udeležil in vodil službo božjo — da ga niso odstranili — sam patriarh Vseh Rusij! . . .

Ta tako stisnjena skupina vernih gre naglo mimo — in to je vsa procesija. Nihče več. Jasnino, da župljanov ni pri procesiji: če bi jih kaj bilo, bi že prišli iz cerkve. Ni jih. — Zato pa gneča surovežev pritiska od zadaj na gledavce, kot človeška reka skozi razbita vrata skladišča, katero bi radi oplenili. Motajo se v vrtincu, po-

rivajoč drug drugega s silo. Zakaj? Niti sami ne vedo. Da vidijo duhovnike v njih smešni vlogi? Ali pa se prerivajo samo zato, da se prerivajo?

Ste že slišali kaj takega: velikonočna procesija brez faranov, brez ljudi, ki bi se križali . . . Procesija z mladinci, ki imajo kape na glavi, ki se s cigaretami v ustih in z glasnimi radio-aparati v prsnih žepih nasilno prerivajo po preddvorju . . . Morajo na mojo sliko — brez njih bi ne bila popolna.

Neka starka se obrne vstran, da se mirno pokriža. Potem pa reče sosedi: "Mnogo bolje je letos, kot je bilo druga leta. Ni takega vrišča, prepira in pretepa. Boje se policije . . ."

Res torej — eno boljših let! A ti milijoni, ki smo jih vzgojili in izlikali — kaj bo iz njih?

Kam so nas pripeljali napori emancipacije in navdih velike mislecev? Kakšne koristi moremo pričakovati od naših bodočih rodov?

Resnično: ti rodovi mladih bodo nekega dne padli po nas kot gora in vse nas bodo pokopali pod seboj. Kar pa se tiče onih, ki jih danes podžigajo k takemu obnašanju, lahko rečemo že sedaj: tudi te bodo — pohodili!

ALEKSANDER SOLŽENICIN

"Vstal je, ni ga tukaj! . . ."

Cerkev je spregovorila

VODSTVO CERKVE je spregovorilo svetu z novo okrožnico, ki nosi naslov: POJASNILA O GOTOVIH VPRAŠANJIH SPOLNE ETIKE. Izdala jo je Kongregacija za verski nauk s potrjenjem papeža Pavla VI. Okrožnica z vso jasnostjo poudarja in potrjuje že deslet priznana moralna načela glede vprašanj v zvezi s spolnostjo.

Živimo v "modernem" času, ki je grehu podrl vse pregrade, ko od javne morale ni ostalo skoraj ničesar in je glasno norčevanje iz kreposti čistosti na dnevnem redu. Takozvana "spolna revolucija" je na pohodu in kuži ves svet, pijan od blagostanja in prekomerne svobode. Nobeno dejanje na polju spolnosti naj ne velja več za greh: vse naj bo že dovoljeno kot "naravno" in prav, edini namen spolnosti naj bi bilo izživiljanje. V tako napačno gledanje je porinjeno danes človeštvo in z njim zlasti mladina, propagandisti te nove dobe pa na račun tega služijo težke milijone. Pa vzemi v roke revijo ali celo dnevni časopis, poslušaj radijski spored ali glej televizijo, pojdi v gledališče ali v kino... povsod te domala zakrije poplava nenravnosti. Pornografija, nemoralna moda ali golota, celo skupinske orgije izživiljanja — vse je prikazano kot del našega življenja, do kar imaš vso pravico in nikomur ne odgovarjaš. Če misliš in ravnaš drugače, si ožigosan kot čudak ali celo farizej. Zakoni, ki naj bi podpirali javno moralo, padajo eden za drugim, celo vzgojni šolski programi danes mnogokje vodijo mladino na kriva pota spolnosti brez meja. Kam bo vse to pripeljalo človeštvo? Propad se širi na celi črti, uživanje megli jasno oceno resničnih vrednot, prave ljubezni in zakonske zvestobe pa je vedno manj...

Zaradi vsega tega se je zdelo Cerkvi potrebno, da spregovori, saj je v javnosti glede spolnosti vedno več zmede in krivih nauk. Četudi plava proti močnemu toku kot že tolikokrat v zgodovini, je izrekla svojo svarečo materinsko besedo. Zlasti se je ustavila pri treh vprašanjih, kjer je danes zmeda največja: o spolnem občevanju pred zakonom, o homoseksualnosti in o spolnem samozadovoljevanju.

Okrožnica lepo pojasni, zakaj v nobenem primeru ni moralno dovoljeno spolno občevanje pred poroko: nasprotuje krščanskemu nauku Cerkve, ki se upravičeno sklicuje na Kristusov evangelij. Tudi izkušnja uči, da mora najti resnična ljubezen svojo zaščito v zakonu, ki je edini zmogel spolno občevanje zaščititi pred zlorabo in mu ohraniti spoštovanje, ki mu po Stvarnikovem sklepu pripada. **Predzakonsko občevanje tudi redno izključuje spočetje otroka — je zgolj dejanje uživanja brez odgovornosti in uničuje globlji namen spolnega nagona, ki ga nosimo v sebi.**

Današnja družba vedno glasneje zagovarja homoseksualnost kot nekaj dovoljenega. Okrožnica poudari,

da ni mogoče povsem opravičiti tistih, ki po naravi teže po istem spolu, da bi se spolnih užitkov svobodno posluževali. To je proti krščanskemu nauku, proti naravi in povzroča v spolnosti velik nered. Razumljivo, da je treba s homoseksualci ravnati milo in jih s pravilno vzgojo navajati, da navade odpravijo. Zlasti se, če so v ta način spolnega občevanja zašli po pohujšanju, morda zaradi nepravilnega spolnega razvoja ali pa nepravilne spolne vzgoje. V vseh teh primerih je mogoče to napako ozdraviti in jih prerusmeriti v pravilno doživljanje spolnosti. Težje je s takimi, katerim je homoseksualnost nekako prirojena in je patološkega značaja. Takim osebam je treba pokazati veliko razumevanja in jih zaradi teh dejanj ne soditi preostro. A moralno jih ni mogoče povsem opravičiti ali jim celo dati vsa dovoljenja, kot to hoče danes moralno brezvestna družba.

Glede spolnega samozadovoljevanja okrožnica razlaga, da ta dejanja povzročajo resen moralni nered in zato načelno niso nikoli dovoljena: niso torej v moralnem pogledu majhna zadeva, ki jo lahko enostavno prezremo. Zadolženost res gotovo zmanjšujeje okolščine, neznanje in oslabeledost volje, a nepravilne bi bilo, ta dejanja povsem opravičiti, kot hočejo nekateri psihologi in sociologi zlasti pri mladostnikih. Škoda ni majhna, saj pade samovzgoja, ki je v življenju vsakega tako nujno potrebna. Prav samozadovoljevanje dostikrat odpre vrata široki poti v nenravnost.

Ob koncu okrožnica naglašja, da vseh teh navodil ni izdala v nekakšno okrambo danes že zastarele cerkvene morale glede spolnosti. Tudi ni z okrožnico hotela pokazati na spolnost kot nekaj slabega: je božji dar in prav zato vreden vsega našega spoštovanja, ne pa zlorabe. Cerkev je podala svoje izjave zato, ker se dobro zaveda da z njimi brani božji red stvarjenja in Kristusovega duha, obenem pa tudi človekovo dostojanstvo. Hotela je katoličane in vse ljudi dobre volje s svojo materinsko besedo varovati pred modernimi zmotami glede spolnosti. Četudi se širijo te zmote danes po knjigah in revijah ter raznih sestankih in konferencah, vendar ostanejo zmote, katerim človeštvo ne sme nasesti, če hoče sebi dobro.

Cerkev je spregovorila. Kljub temu, da je vedela, da se ji bo "moderni" svet smejal, jo ožigosal kot zastarelo učiteljico in šel svojo pot. Trezen kristijan bo pa le prislunhil in našel v nauku oporo, da bo v zmedah našega časa prav izbiral in prav ravnal. "Spolna revolucija" tira v pogubo, kjer si današnji brezvestni svet koplje svoj lastni grob. Za nekaj višjega smo ustvarjeni kot za mlakužo, ki danes utaplja milijone. Uživati "mir čistih duš" je vedno boljše: prinaša trajne sadove, ne le bežne užitke.

VELIKONOČNA MOLITEV

Od Golgote do Vstajenja je dolga pot.
Kako si jo prehodil? Smehljaš se, Gospod...
O vem:

v besedah do Tebe sem kot dete neveden
in majhen, o tako majhen in poln zablod.
Zakaj si postal spet ves resen, Gospod?

Od Golgote do Vstajenja je dolga pot,
je sveta pot. Kako vabi iz dalj!
Iz roda v rod bo njen klic — blagoslov,
iz veka v vek bo njen blesk — kristal.

Danes moja duša v pričakovanju drhti:
k Vstajenju pozvanja od vsepovsod.
Danes se milostno name ozri,
Gospod.
Kakor za slutnjo čudodelnih svetinj
naj hodim
za sledom Tvojih svetih stopinj,
naj se dvignem iz zmot in več ne blodim.

O skloni se k meni in mi tiho povej:
ali bo moje življenje poslej,
ali bo —
sladka pesem velikonočnih zvonov?

V najtistih globinah malodušnih src
bi tipala z mehko, sočutno rokó;
najslejše sanje
bi sipala vanje,
budila v njih vero bi Vate in v sé.

Velika noč — Veliki dan!
Glej, zadnji akord je slovesno ubran,
poslednja misel — struna zlata
na harfi duše — zveni, zveni
in v Tvoje zarje, Gospod, koprnei.

MIRKO KUNČIČ

MANIFESTACIJA SLOVENSTVA V ZDA

Združene ameriške države praznujejo letos 200-letnico neodvisnosti. Kulturne prireditve, proslave in razstave se v ZDA kar vrstijo. Tu je poročilo o eni prvih takih prireditev jubilejnega leta, na kateri so se ameriški Slovenci odlično izkazali. Zahvala gre Slovenskemu ameriškemu inštitutu pod vodstvom univ. prof. dr. Edija Goca.

Vsak uspeh zdonskih Slovencev kjer koli po svetu je uspeh nas vseh. V ponos nam je — in pouk, da nas bo le samostojno nastopanje pokazalo svetu za to, kar v resnici smo — Slovenci, narod z lastnim jezikom in lastno kulturo. — Urednik.

V DNEH med 27. in 31. januarjem se je vršil v mestu Lubbock, Texas, velik vsenarodni simpozij v počastitev 200-letnice ameriške revolucije pod naslovom: "Ethnic Literatures since 1776: The Many Voices of America" (Izseljenske literature od leta 1776 do danes: Glas ameriških izseljenskih skupin). Na simpoziju je govorilo 26 vodilnih strokovnjakov iz vse Amerike od New Yorka do Kalifornije in od Teksasa do univerze Harvard. V razpravah in debatah pa je sodelovalo še okrog sto profesorjev strokovnjakov s področja ameriških izseljenskih študij. Simpozij, ki ga je uradno priznala in podpirala Ameriška vladna komisija za praznovanje 200-letnice ameriške revolucije (U.S. Bicentennial Commission), je bil doslej največja izseljenska slovesnost te vrste v vsej Ameriki. O njem je ponovno poročalo uradno ameriško vladno glasilo "The

Bicentennial Times", skupaj z drugimi ameriškimi listi ter radijskimi in televizijskimi programi. Celotni simpozij je odlično vodil njen predsednik dr. W. T. Zyla. Ta priznani strokovnjak s področja izseljenskih književnosti je dalje časa živel na Koroškem in ima zelo lepo mnenje od Slovencev.

Kot se tako rado zgodi, je simpozij prvotno napovedal le "jugoslovansko izseljensko literaturo", medtem ko so druge narodnosti, kot n.pr. Estonci in Litvanci, nastopale samostojno.

Za Slovence je bil po daljšem iskanju in pretresanju povabljen k sodelovanju Slovenski ameriški inštitut — Slovenian Research Center of America, Inc., to je, edina znanstvena ustanova, ki je že zdavnaj zbrala vse potrebno gradivo tudi o slovenskih ameriških pisateljih in pesnikih. Centrov ravnatelj je po prejemu vabila k

sodelovanju v sekciji o "jugoslovanski ameriški literaturi" poudaril, da gre tu za narodno književnost Slovencev, Hrvatov in Srbov v Ameriki: bilo bi zelo žalostno, če bi se na simpoziju dvestoletnice Amerike ne slišal posebej tudi slovenski glas. Vodstvo simpozija je te razloge sprejelo in odkazalo Slovincem samostojno mesto na isti ravni kot angleški, nemški, španski, judovski ali ruski literaturi v Ameriki. Pridružilo se je še več srečnih naključij, ki so pripomogla k pravi manifestaciji slovenstva na tem edinstvenem vseameriškem simpoziju.

Slovinci smo se izredno dobro izkazali že na razstavi v univerzitetnem muzeju v Lubbocku, ki je bila slovesno otvorjena 12. januarja in je trajala vse do 1. februarja. Čeprav ima preneka druga narodnost svoje dobro podpirane institute s plačanimi nameščenci, medtem ko sloni vse delo pri Slovenskem inštitutu na idealizmu in osebnih žrtvah sodelavcev, je razstava pokazala, da smo bili ravno Slovenci nanjo izredno dobro pripravljene. Bili smo med redkimi, ki smo imeli lepe velike fotografije vseh svojih vodilnih pisateljev in pesnikov v Ameriki, izredno lepo zbirko njihovih knjig v slovenskem in angleškem jeziku ter v številnih prevodih in bogato zbirko rokopisov, korespondence in drugih dokumentov. Preneka narodnost je imela na razstavi le po nekaj knjig, naša slovenska sekcija pa je bila tako močna, da jo je celo predsednik simpozija javno označil kot eno najboljših.

Povsem po srečnem naključju je bilo predavanje o Slovincih tik pred zaključkom simpozija. Tako se ga je poleg otvoritvenega predavanja udeležilo največ poslušalcev, med njimi tudi domala vsi predavatelji, kot zastopstvo univerz in raznih organizacij ter uradna zastopnica ameriške vladne komisije za praznovanje 200-letnice ameriške revolucije.

Predavatelj dr. Edi Gobec je poudaril, kako srečni smo Slovenci, da se na tem vsenarodnem slavlju sliši med mnogimi glasovi tudi slovenski glas. V kratkem uvodu je s tujimi viri prikazal visoko raven slovenske kulture. Poudaril je, da sta že dva očeta ameriške neodvisnosti, Thomas Jefferson in Benjamin Franklin, do neke mere zadolžena tudi majhnemu slovenskemu narodu in da je sloviti ameriški pisatelj Henry W. Longfellow posvetil eno celo poglavje slovenskemu amerišskemu učenjaku in pisatelju Smolnikarju. Povedal je, kako je Slovenec Kapus raziskoval ameriški Zapad in bil prvi raziskovalec, ki je poslal v Evropo zemljevid, ki je svetu dokazal, da Kalifornija ni otok, kot so mislili dotlej, ampak del ameriške celine.

Po tem uvodu je razčlenil slovensko ameriško književnost po razdobjih, ideologijah, jeziku in temah. Poudaril je, da so bili Slovenci kaj močno zastopani na vseh področjih: od religiozne literature, kjer je zaoral globoke brazde škof Baraga, preko katoliške in ideološko nevtralne književnosti do raznih naprednih, socialističnih in končno radikalnih tokov. Uvrščeni so bili v zbirke najboljšega pesništva v Ameriki, kot tudi v

zbirke najboljših črtic in med velikane svetovne književnosti. Poudaril je tudi, da so slovenski ameriški avtorji izšli v velikem številu jezikov, ne le v slovenščini in angleščini, ampak tudi v indijanskih narečjih in v slovaščini, češčini, španščini, italijanščini, nemščini, francoščini, hrvaščini, latinščini in švedščini, medtem ko je trenutno v tisku poleg več drugih knjig tudi bogata, reprezentativna antologija slovenske ameriške književnosti v angleščini.

Posebno bleščeč pa je slovenski doprinos na moralnem polju. Baraga se je boril za ohranitev indijanskih jezikov in kultur in pisal knjige v indijanščini sto let predno je Amerika uradno sprejela bolj človečanski in pluralistični odnos do teh prvih Amerikancev. Škotski ameriški učenjak Berry omenja slovenskega naseljence, pisatelja Louisa Adamiča, kot najmočnejšega borca za kulturni pluralizem in kulturno demokracijo v Ameriki — za tisto novo smer, ki je šele leta 1972 uradno zmagala v ameriškem kongresu, ko je slednji sprejel pluralistično definicijo Amerike kot naroda narodov. In škof James Rausch, generalni tajnik Konferenca ameriških katoliških škofov, Slovenec po materini, je postavil Adamičevu Ameriko kot "narod narodov" v širši svetovni okvir v svoji knjigi "A Family of Nations" ("Družina narodov"). Pri knjigi sta kot sodružnika sodelovala tudi taka odlična Amerikanka kot bivši ameriški podpredsednik in častni član Slovenskega ameriškega inštituta, Hubert Humphrey, čigari mati je priseljenka iz Norveške, in Arthur Goldberg, ameriški Jud in bivši poslanik Združenih držav pri Združenih narodih.

Prof Gobec je zaključil svoje predavanje z naslednjimi besedami: "Ko Amerika stopa v tretje stoletje svoje zgodovine, se zdijo tudi zanjo primerne besede velikega slovenskega pesnika Otona Zupančiča (podane v slovenščini in v Lavrinovem angleškem prevodu):

Kuj me, življenje, kuj!

Če sem kremen, se raziskrim.

Če jeklo, bom pel.

Če steklo, naj se zdrobim!

Upajmo, da se Amerika ne bo nikdar zdrobila! Upajmo, da se bo kot kremen vedno raziskrila za vse dobro in da bo močna kot jeklo še dolgo pela v številnih glasovih, med katerimi bo tudi slovenski, Amerika — ta naš narod narodov v družini narodov!"

Udeleženci so sprejeli slovensko predavanje z izjemnim navdušenjem in odobravanjem. Skupaj z razstavo, ki je dobila posebno pohvalo, in z obsežnim poglavjem o slovenski ameriški književnosti ter njenem doprinosu Ameriki (tiskano bo v posebni slavnostni izdaji za 200-letnico Amerike), so se sadovi četrto stoletja raziskovanj spet prelili v veličastno manifestacijo slovenstva na enem najpomembnejših vseameriških forumov.

S.R.C.

Kako rezemo "narodni kolač"

TOMAŽ MOŽINA, B.Ec., B.A. (Sydney)

AVSTRALSKO gospodarstvo stoji še vedno na dokaj šibkih nogah, četudi se je v Canberri zamenjala vlada. Vzrok je treba iskati, pravijo mnogi gospodarstveniki, v tem, da se je v zadnjih letih skupni narodni dohodek - "narodni kolač" - rezal nepravilno. Proizvajalni sektor (kompanije in podjetniki) je namreč prejel vse in vse manjši kos kolača; mnogo večji kos pa sta si

odrezala država in delavci ter uslužbenci. Čisto razumljivo je, da je zavladal med proizvajalci pesimizem in tudi nekakšna brezbriznost češ: ne izplača se. Podjetja so s tem začela propadati in brezposelnost naraščati.

Poglejmo, kako se je delil "narodni kolač" v zadnjih letih:

Avstralski dohodek po sektorjih: 1966—1975

Koncem junija:	1966		1969		1972		1975	
	\$m	%	\$m	%	\$m	%	\$m	%
Sektor:								
Privatni	5.465	26.6	7.459	27.5	8.915	24.4	10.985	18.8
Državni	5.635	27.5	7.478	27.7	10.619	29.0	18.528	31.7
Delavski	9.424	45.9	12.107	44.8	17.026	46.6	28.913	49.5
Skupaj:	20.524	100.0	27.044	100.0	36.560	100.0	58.426	100.0

Številke v tablici zgoraj razločno kažejo, da sta si državni in delavski sektor odmerila čedalje večji kos — na račun podjetnikov.

V zadnjih desetih letih se je delež privatnega sektorja zmanjšal za 7.8%, dočim se je državni povečal za 4.2% in delavski za 3.6%. Država je to dosegla z vse večjimi davki, ki so se v tem obdobju skoraj podvojili, delavci pa z neprimerno visokim poveša-

njem mezd in plač. Sledila je inflacija, večji davki, večje plače . . . začarani krog.

Privatnemu sektorju se je delež še posebno zmanjšal v zadnjih treh letih: od 24.4% do 18.8%. Seveda niso zadovoljni. Ko bodo tudi ti zopet prejeli ustrežni kos "narodnega kolača", smemo upati na bolj zdravo gospodarsko rast. A to ne bo že jutri, kajti popravljati tako usodne napake v gospodarstvu za vlado ni malenkost.

M. Gaspari:
Pirhe barvajo

26. marca 1976

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-8118 in 86-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšček House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-9874

● O treh obiskih smrti med nami moram poročati ta mesec — dva sta se zgodila na isti dan in celo v istem okraju Melbourne.

V St. Albansu je dne 6. marca na svojem domu mirno zaspal med nami dobro poznani STANKO ZITTERSCHLAGER. Njegov odhod je bil nepričakovan, četudi je zadnje mesece vidno opešal. Prej vsa leta tako mladeniški in vedno nasmejanega obraza, je izgubil vse veselje in zanimanje — zdravnik je ugotovil razkranje možganih celic, ki je dodalo svoje k poapnenju ožilja. Izpolnila se mu je želja, da je umrl ob prisotnosti žene, ki mu je tako potrpežljivo stregla.

Pokojni Stanko je bil rojen 22. oktobra 1905 v Ljubljani, kjer je prejel tudi višjo izobrazbo. Kot diplomirani tehnik je imel odgovorno in vodilno službo v kulirnicah ljubljanske železniške postaje, ki mu je zlasti med vojno dala mnogo skrbi in bi ga skoraj poslala v Dachau. Se ga je pa zato znebil poveljni režim ter ga z družino vred pognal v Avstrijo — zaradi nemškega imena. Večje krivice Stanku ne bi mogel storiti, saj je bil vseskozi zaveden Slovenec kot malo takih. Tako se je Zitterschlagerja družina: pokojni Stanko, žena Marta r. Brajc — poročil se je v Ljubljani leta 1932, — štirje nedorasli otroci ter ženina ostarela mati tik pred božičem 1945 znašla v avstrijskem taborišču, prišla po štirih letih v italijansko taborišče Aversa, v februarju 1950 pa iz neapeljskega pristanišča odpotovala proti Avstraliji. Sledila je skoraj dveletna ločitev, saj je moral Stanko izvršiti svojo dvoletno delovno pogodbo, družina pa je bila medtem v raznih taboriščih. V decembru 1951 so se zopet združili v St. Albansu, kjer je Stanko kupil zemljo in s sinom Markom začel sam graditi novi domek. Tu je ostal do svoje smrti. Otroci so se izsolali in žive s svojimi družinami v bližini, ena hčerka pa je postala redovnica — s. Marta ter je starše tudi do zadnjega redno obiskovala. Stanko je pred leti veliko delal za slovensko skupnost ter bil tudi predsednik sentalbanskega Slovenskega društva. Imel je

lep glas in je rad zapel tudi pri slovenskih mašah, katerih se je v St. Albansu redno udeleževal.

Ob krsti se je zbrala na sredo 10. marca zvečer k angleški maši polna cerkev: nad sto je bilo samo redovnic, soseseter hčerke. Naslednji dan smo imeli slovensko pogrebno mašo, nato pa slovenski pogreb na pokopališču v Footscray, kjer bo čakal vstajenja. Dragi Stanko, počivaj v miru božjem. Vsem Zitterschlagerja vim naše iskreno sožalje.

● Isti dan (6. marca) zvečer je prav tako v melbournskem okraju St. Albans umrl tragične smrti 69-letni rojak IVAN JANES: povozil ga je vlak. Podrobnosti nesreče mi niso znane, dobil pa sem nekaj osebnih podatkov: Doma je bil iz Prezida, kjer je bil rojen 29. maja 1907. V Avstralijo je došel že v leto 1949 iz Nemčije. Živel je v Footscrayu, nato pa si postavil dom v St. Albansu. Pred nekaj leti se mu je sin ubil v avtomobilski nesreči, zdaj pa je tudi sam tako žalostno končal svojo zemsko pot. Pogreb je bil 11. marca na pokopališču v Footscrayu. Pokojnika priporočam v molitev!

● V nesrečnem Fitzroyu, kjer je živel domala vsa leta svojega avstralskega bivanja in takorekoč postal del okraja, je na nedeljo 7. marca nenadoma umrl ANTON ČESAREK. Vsi po Fitzroyu so ga poznali in mu po svoje pomagali, če je brezposelna ali zdravstvena poptora prehitro splaknela. Imel je svoje stalne prijatelje in svoja stalna zatočišča. Po srcu pa je bil dober in bi za veselje in žalost sam vsakemu pomagal. Bog ga je sodil po tem in gotovo ne po našem merilu, ki gledamo le na zunanost.

Toni je bil rojen 30. maja 1927 v Ribnici. V maju 1945 je z bratom prišel kot begunec v Italijo. Brat je emigriral v Južno Ameriko in si že dolgo vrsto let ni pisal, več dopisovala, Toni pa je na ladji "Nelly" v septembru 1949 došel v Avstralijo. Imel je za sabo gimnazijo in v glavi znanje več jezikov, pa žal v novi zemlji ni znal izrabiti svojih talentov. Leta so tekla, pred nekaj meseci so mu komaj rešili v bolnišnici življenje, zdaj pa je kar nenadoma odpovedalo srce.

Mašo zadušnico smo imeli v naši cerkvi v petek 12. marca, pogrebne molitve ob krsti pa v kapeli Tobin Brothers, North Melbourne. Zadnji mirni dom je našel med našimi skupnimi grobovi keilorskega pokopališča. Priporočam ga v molitev! Njegovi znanci so zbrali nekaj h kritju stroškov pogreba — iskren Bog plačaj! Če kdo drugih rojakov želi dodati kaj v ta men, mu bom iz srca hvaležen.

● Večerno mašo bomo imeli na praznik sv. Jožefa Delavca, sobota prvega maja. Združena bo s šmarnično pobožnostjo za pričetek Marijinega meseca. Majsko pobožnost bomo združili tudi z nedeljskimi mašami šmarnice čez teden pa bomo sproti oznanjali. — Večerna maša bo seveda tudi na prvi petek 7. maja.

● Poroko naj omenim eno: dne 20. marca sta stopila pred oltar slovenske cerkve Ivan Novosel in Marija

Lončarič. Ivan je bil rojen in krščen med vojno v Walsrode, Nemčija, kamor je bila družina preseljena iz Velike Doline. Nevesta je bila rojena v Brežicah, krščen pa v Veliki Dolini. Šele pred nekaj meseci je prišla iz domovine za svojim izbrancem. Naše čestitke paru!

● Krstite so v tem mesecu sledeče družine: 6. marca so prinesli v našo cerkev **Tanjo Ivanico**, hčerko **Vlada Kutina** in **Milke** r. Vidov, Balwyn. — Isti dan je bil tudi krst **Helene Rebeke**, ki je razveselila družino **Viktorja Mastnaka** in **Kristine** r. Klinc, Benteleigh. — **Ines Maree** je nova članica družine **Filipa Tomažiča** in **Dorine** r. Mosele. H krstu su jo prinesli dne 21. marca iz **Macleoda**. — Isti dan je občila krstna voda tudi **Sebastijana Rogerja**, ki je prvorojenec družinice **Alojza Habjana** in **Irene Liliane** r. Šabec, Nunawading. — V Geelongu pa je bil pri Sv. Družini slovenski krst 14. marca: **Rafael Žakelj** in **Johanna** r. Osolnik sta prinesla iz **Norlane Rafaela Jasona**. Vsem naše najboljšje želje!

● Lepe slovesnosti se boste mogli udeležiti v Kew na tretjo majsko nedeljo (16. maja): naša s. Maksimilijana bo med deseto mašo napravila svoje večne redovne obljube. Pridite v lepem številu, saj tega obreda nen vidite vsak dan. Skupaj s sestrami se bomo veselili in prosili Boga, naj da s. Maksimilijani stanovitnosti na redovni poti, ki ni lahka. Vsi prisotni bodo dobili tudi spominske podobice.

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (11. aprila): Osmo maša kot običajno, deseta pa v lepem vremenu pri lurški votlini na prostem. Pred mašo blagoslov oljk in zelenja. Tudi butaric naj bi bilo čim več, da bo bolj domače.

Veliki četrtek (15. aprila): Ob pol osmih zvečer bo sveta maša spomina zadnje večerje. Pred in po maši spovedovanje.

Veliki petek (16. aprila): Križev pot bomo molili ob enajstih dopoldne — v lepem vremenu na dvorišču pred votlino. Po pobožnosti prilika za sveto spoved. Zvečer ob sedmi uri v cerkvi pomenljivi obredi velikega petka s češčenjem svetega križa in obhajilom. — Po obredih spovedovanje.

Velika sobota (17. aprila): Prilika za velikonočno spoved je ves dan, samo pokličite patra v Baragovem domu. Obredi vigilije se bodo pričeli ob osmih zve-

Pripeljite svoje mamice na MATERINSKO PROSLAVO!

Pripravili smo dvodejanko: **NAOČNIKI.**

Na nedeljo — 2. maja — takoj po deseti maši!

čer, ob lepem vremenu pri lurški votlini. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode . . . Ponovitev krstne obljube. Po sveti maši vigilije bomo kot običajno imeli **procesijo Vstajenja**, in jo končali z blagoslovom z Najsvetejšim. Sledil bo blagoslov velikonočnih jedil. — Ne pozabite prinesiti s seboj tudi stekleničke za novo blagoslovljeno vodo!

Velikonočna nedelja (18. aprila): Maše ob osmih, desetih in ob petih popoldne. V lepem vremenu bo deseta maša pri lurški votlini. Pred vsemi mašami bo prilika za sveto spoved, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (19. aprila): Nedeljski spored maš — ob osmih in ob desetih. Pred vsako mašo spovedovanje.

GEELONG: Slovenska maša bo ob 11.30 na cvetno nedeljo pri Sv. Družini v Bell Parku. Pred mašo blagoslov zelenja. — Prilika za sveto spoved na velikonočno sredo (14. aprila) od 6 do 8 zvečer istotam.

ST. ALBANS: Na cvetno nedeljo slovenska maša ob običajni uri (ob petih popoldne). Pred mašo spovedovanje. Prilika za slovensko spoved tudi na veliko sredo (14. aprila) ob sedmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega.

NORTH ALTONA: Priliko za slovensko spoved imate v cerkvi sv. Leona Velikega v torek velikega tedna (13. aprila) od 7—8 zvečer.

NOBLE PARK: Rojaki te okolice imajo priliko za slovensko spoved v torek velikega tedna (13. aprila) od 7 do 8 v cerkvi sv. Antona.

WODONGA: Slovensko velikonočno spoved morete opraviti v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga East, na ponedeljek velikega tedna (12. aprila) od sedmih do osmih zvečer. Tudi rojaki iz okolice, zlasti Alburyja, so vabljeni, da se poslužijo te prilike.

MORWELL: Rojaki po Gippslandu imajo priliko za slovensko spoved v cerkvi Srca Jezusovega, Morwell, v ponedeljek velikega tedna (12. aprila) od 7 do 8 zvečer. Sveto mašo bomo imeli na belo nedeljo (25. aprila) izjemoma ob pol petih popoldne, ker je zvečer v cerkvi poljska maša. Ne pozabite! Tudi bi rad omenil, da to nedeljo pater ne bo obiskoval družin, ker bo mogel priti v Morwell šele popoldne.

TASMANSKI SLOVENC bodo dobili obisk slovenskega duhovnika v tednu po veliki noči. Slovenska maša bo na belo nedeljo (25. aprila) ob šesti uri zvečer v cerkvi sv. Terezije, Moonah (Hobart). Pridite v čim večjem številu!

V **STOTO LETO** življenja je 14. marca stopil najstarejši slovenski duhovnik, prof. dr. Jože Demšar, ki uživa svoj pokoj pri Sv. Petru v Ljubljani. V svojem bogatem življenju je daroval nad 25.000 maš in spovedal verjetno več kot pol milijona vernikov, saj je bil vse življenje znan kot dober in iskan spovednik. Za rojstni dan mu je prišla čestitka njegova sošolka Kristina Hartmanova, ki ima celo eno leto več kot on, saj je že praznovala stoletnico.

Pri zahvalnem govoru po maši je sam povedal zbranim: "Moja življenjska pot je bila preprosta, pot navadnega zemljana . . . Nikoli nisem bil toliko bolan, da bi ne mogel maševati. Ne spominjam se, da bi bil kdaj v službi kakšen dan izostal od dela. Srečen sem bil, če sem se mogel ravnati po etičnih krščanskih načelih in to srečo sem želel tudi drugim. Življenje samo po sebi ima že mnogo lepega, dobrega, srečnega — v krščanstvu vse postaja še lepše, boljše, celo trpljenje postane po krščanstvu olajšano. Končni namen našega življenja pa je sreča pri Bogu . . ."

Kar korajžno stoletnici naproti, dr. Demšar!

V **TRSTU** so proslavljali 75-letnico tamkajšnje družbe "Marije Milostljive". Ustanovljena je bila za slovenska dekleta in žene 22. julija 1899 pri Sv. Jakobu ter je v teku desetletij storila mnogo dobrega na verskem in narodnem polju. Leta 1901 je imela pod svojim okriljem že nad tisoč deklet in žena. V februarju 1912 je tržaški škof Andrej Karlin blagoslovil Marijin

dom v ulici Risorta, ki je Družbi služil do leta 1968, ko so ga morali podreti. Postavili so novega, ki je štirinadstopen, ima kapelo, dvorano in vrsto sob za slovenska dekleta.

Ob lepem jubileju je Marijina družba izdala posebni spominsko knjigo, ki jo je napisal duhovni vodja dr. Jože Prešeren in obsega 139 strani.

POSEBEN CANKARJEV "SPOMENIK" je v ljubljanskem "Delu" predlagal profesor Ivan Strmole, ko je že obljubljeni resnični spomenik tudi za stoletnico padel v vodo. Ljubljanski okraj Rožna dolina ima celo vrsto ulic označenih le z rimskimi številkami: te naj bi za stoletnico Cankarjevega rojstva poimenovali po junakih njegovih literarnih del ali pa po imenih del samih. Tako bi nastala pod Rožnikom "Cankarjeva četr". Saj je prav ta del Ljubljane tesno povezan s Cankarjem, ki je v gostilni na Rožniku stanoval. Ta "spomenik" ne bi stal veliko — le nove ulične tablice, pa bi veliko pomenil . . .

Ideja ni napačna — če jo bodo mestni očetje sprejeli, je pa drugo vprašanje. Če bi ideja prišla "od zgoraj", vprašanja sploh ne bi bilo. Tako pa bo žal verjetno ostalo le pri ideji . . . Škoda!

VSAK 24. ŠOFER je v Ljubljani lansko leto prišel ob voziško dovoljenje. Zaradi raznih prekrškov so ljubljanski prometniki lani 4,028 šoferjem odvzeli voziško dovoljenje. Poročilo pravi dalje, da je bil vzrok polovice odvzemov — vinjenost.

Da so z vozniki pri tako visokem številu prometnih nesreč strogi, je kar pametno. Preseneča pa nas ta polovička, ki je pregloboko pogledala v kozarček. Nesrečni alkohol — tudi Sloveniji dela preglavice.

Hvalevreden v slovenskem cestnem prometu je nov zakon, ki določuje mejo za količino ogljikovega monoksida v izpuhni vozil na bencinski pogon. Vsa vozila, ki izpuhajo več kot 4,5 prostorninskih odstotkov monoksida, bodo izgubila cestno dovoljenje ter bodo izločena iz prometa.

PTIČJO RAZSTAVO so nedavno imeli v Ljubljani. Priredilo jo je Društvo prijateljev ptic v prostornih gimnazije v Šubičevi ulici. Ljudje so si ogledali preko

Nameravate potovati skozi Italijo in obiskati RIM?

V RIMU sta Vam po zmernih cenah na razpolago dva slovenska hotela:

Hotel BLED

IN

Hotel DANIELA

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00184 — ROMA (Tel. 777102 in 7579941)

Via L. Luzzatti, 31
00185 — ROMA (Tel. 750587 in 771051)

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost: 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe imajo lastno kopalnico, telefon in ostale moderne udobnosti. Postreženi boste v novi slovenski restavraciji. Osebe je pretežno slovensko. Počutili se boste res domače.

DOBRODOŠLI!

700 domačih in tujih ptic. Posebej je bila v poročilu omenjena kot najlepša ptica **Gouldova madina**, katere domovina je naša Avstralija.

DOBRI SMO SLOVENC v slikarstvu, grafiki in uporabni umetnosti, zaostali pa smo na področju umetniške fotografije. Gotovo bo dala novo pobudo na tem polju razstava Jožefa Kološa v ljubljanski Mestni galeriji. Razstavljal je svoje umetniške fotografije iz rodnega Prekmurja in istrskega okolja, kjer sedaj živi. Kritiki pripisujejo njegovim delom izredni umetniški posluš za človeka in življenje.

NAJVEČJA ZGRADBA v Mariboru je nova bolnišnica s svojimi petnajstimi nadstropji, ki bo kmalu lahko sprejela prve bolnike. Pravijo, da bodo prostori in oprema dali vsakemu pacientu občutek domačnosti. Me res zanima, kako jim bo to uspelo.

TRIDESETLETNICA, kar je začel izhajati v Gorici prvi povojni katoliški tednik, je šla lani skoraj neopazno mimo. Pa je to lep jubilej in je prav, da se ga spomnimo. Tednik se je najprej imenoval "Slovenski Primorec" in njegov odgovorni urednik je bil msgr. Alojzij Novak.

Iz "Slovenskega Primorca" in tržaškega "Tedna" se je že po dveh letih rodil **KATOLIŠKI GLAS**, ki izhaja še danes in je verno ogledalo dogajanja in potreb med našim ljudstvom po Tržaškem in Goriškem. Tednik je ostal ves čas zvest demokratičnim svoboščinam in ni nikoli molčal, ko je moral povedati svoje: naj bo glede razmer v Sloveniji ali pa Italiji, kjer izhaja. Zato je gotovim ljudem na obeh

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete **TAXI TRUCK**

za selitev in podobno,

se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah

kličite Maksovo številko doma: 850 4090

straneh meje trn v peti, iskrenim bralcem pa verem kažipot resnice in pravice.

KATOLIŠKI GLAS, le še dolgo odmevaj po našem zamejstvu!

DVE LETI PO POTRESU Kozjansko še vedno kaže razvaline in posledice potresa. Odpravljena je komaj ena tretjina povzročene škode. Samo v šmarni občini je v zasilnih bivališčih še vedno okoli 900 družin. Poročilo pravi, da bo po sedanjih načinih pomoči potrebno za obnovo še najmanj pet let. Kot je zdaj razvidno, marsikateri Kozjančan sploh ne bo dobil pomoči, ker potres hiše ali gospodarskih poslopij ni dovolj poškodoval. Ljudje so razočarani in nezadovoljni, obenem pa jih skrbi, kaj bo prinesla bodočnost.

Ko se je zamajalo Skopje, je pomoč tekla od vseh strani. Tudi iz Slovenije . . .

Primorska
Slovenija
v pomladnem
cvetju . . .

MAGDALA IN BETSAJDA

Kot sem že omenil, služi Tiberija romarjem za izhodiščno točko ogleda važnih krajev ob Genezareškem jezeru, ki so tesno povezani z Gospodovim obiskanjem. Poslužijo se ceste, ki se vije proti Kafarnaumu in je dolga dobrih petnajst kilometrov.

Pot je lepa. Spočetka se drži v vijugah obale Genezareškega jezera in se umakne skoraj na sam nasip. Bližnje vzpetine strmo padajo v vodo. A ta ožina je kmalu za nami.

Pred očmi romarjev se odpre rodovitna ravnina Genezar, po kateri je dobilo jezero svoje ime. Prične se nekako tam, kjer se na desni med cesto in obalo vidijo razvaline: skromni ostanki nekdanje ponosne MAGDALE — kraja, v katerem je bila rojena ali pa je pred spreobrnjenjem vsaj živela svetopisemska Marija Magdalena. Zgodovinar Jožef Flavij poroča v svojih spisih, da je imelo mesto v Kristusovem času 4.000 prebivalcev in 230 ribiških čolnov. Bilo je znano središče trgovine z ribami, v časti tudi pri Grkih, ki so mu prav zaradi ribje trgovine nadeli svoje ime: — Tarichea — Slana riba. Po Flaviju je imelo mesto tudi osemdeset trgovin s tkalnicami volnenih izdelkov, tristo trgovin pa je gojilo in prodajalo golobe za tempeljske daritve. Razumljivo,

“Raboni! — Učenik! . . .”

V času obiskanja . . .

vo, da zato prebivalstvo ni bilo le judovsko. In preveliko blagostanje je žal prineslo mestu življenje uživanja in razvratnosti, ki je za nekaj časa použilo v svoje plamene strasti tudi grešnico Marijo Magdaleno. Končno jo je Jezus s svojo božjo močjo popolnoma prevzel: skesala se je preteklosti in zaživela v ljubezni do Boga — danes jo častimo kot sveto Marijo Magdaleno. O njej poroča evangelist Luka:

Marija s priimkom Magdalena, iz katere je odšlo sedem hudih duhov (Lk 8, 2).

Spokornica Magdalena je poleg Marije, Matere Božje, ena najlepših ženskih osebnosti v evangelijih. Med ženami, ki so spremljale apostolsko skupino ter po materinsko stregle Jezusu in njegovim, je bila najbolj goreča. Ob Kristusovem trpljenju in smrti na križu pa se je izkazala kot najzvestejša. Magdalena je junakinja velikonočnega jutra vstajenja, ki je z ženami našla kamen vhoda v Gospodov grob odvaljen in hitela apostolom povedat novico. Kot poroča Janezov evangelij, ti še “niso umeli pisma, da mora od mrtvih vstati” (Prim Jan 20,9). Ko je potem Magdalena jokala ob odprtem grobu, se ji je vstali Zveličar kot prvi tudi prikazal ter jo s tem nagradil za njeno zvesto ljubezen. Dal ji je naročilo za apostole:

Pojdi pa k mojim bratom in jim reci: ‘Grem k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.’ (Jan. 20,17).

S tem sporočilom je vesela hitela k preplašenim apostolom, da jih je pripravila na obisk vstalega Zveličarja. Najbrž jih je težko prepričala, če se ni njihov dvom razkadil šele ob Gospodovem prihodu skozi zaprta vrata in njegovem velikonočnem pozdravu:

Mir vam bodi! (Jan 20,19).

Od ponosnega mesta Magdale ni ostalo ničesar. Zgodovina poroča, da so ga med judovskimi boji za neodvisnost razdejale rimske edinice Vespazijana in Tita. Romarska poročila poznejšega časa govore o cerkvi, ki so jo kristjani postavili na kraju, kjer je svoj čas živela sv. Marija Magdalena. A tudi to so uničila naslednja stoletja. Danes so še razvaline mesta kaj revne: viden je

“Ampak blizu NOVE ZAVEZE bo treba le ostati, ali pa nismo več kristjani. . .” Zadnji stavek p. Bernarda bralcem MISLI.

pravzaprav le še skromen ostanek zidu in dveh stolpov. Pač pa se iz opustošenega kraja — po izročilu na prostoru nekdanje cerkve — dviga proti nebu nenavadno visoka in stara palma. Vidna je daleč po okolici. Kot bi hotela opominjati, kako je na svetu vse minljivo: lepota in mladost, cvetoča mesta in njih grešno življenje . . .

Domala vse ozemlje nekdanje Magdale se je posrečilo odkupiti frančiškanom — čuvarjem Svedele. Služilo bo za nadaljna raziskavanja in morda kdaj v bodočnosti za obnovitev svetišča.

Morda smo se kar predolgo zadržali ob teh razvalinah Magdale, ki jih ni kaj videti. A velika noč je tu in misel na sv. Marijo Magdaleno je lahko nam vsem v vzpodbudo. Javna grešnica mesta Magdale, ki so jo vsi poznali: služila je grehu. A božja milost je klicala tudi ta dragulj, izgubljen v blatu. Spoznala je čas izrednega božjega obiskanja, iskala pot do Jezusa in jo tudi našla: pogumno in brez odlašanja na jutri je nastopila pot pokore ter neomajne zvestobe Bogu.

Kako vse drugačni smo mi v svoji “zvestobi” do Boga! Morda nas res ne teže isti grehi kot so grešnico iz Magdale, vsaj ne v taki meri. A sto stvari nas priklope nase in nam ne pusti zares služiti Bogu in hoditi mirnega srca proti večnemu cilju. Tako po človeško hočemo prepričevati sebe in Boga, da zdaj pač še nimamo časa. Ko bodo po našem mišljenju “boljša leta” za nami, ko bo prišla starost in onemoglost, takrat bomo pa začeli drugače . . . Bomo to res kdaj dočakali? Kdo nam jamči?

Zdaj je čas milosti, zdaj je čas božjega obiskanja za nas! Velikonočni prazniki še prav posebno! Gospod bi rad storil kaj dobrega za nas in preko nas prav zdaj — po naših zdravih rokah in nogah, po naših ustvarjalnih sposobnostih, po našem mladostnem ali morda že zrelem navdušenju, po naši vkljenjenosti v čas, v katerem živimo. Ne zamudimo časa Njegovega obiskanja, ki je namenjen prav nam — ne pustimo ga iti žalostno

mimo!

Da, mesto Magdala nam ima kljub današnjim svojim skromnim razvalinam po svoji spokornici Mariji Magdaleni veliko povedati . . .

Kljub temu, da je bila Magdala na poti iz Nazareta proti Genezareškemu jezeru prvo večje mesto, tako kot za Tiberijo tudi za Magdalo ni nikjer v svetem pismu razvidno, da bi mesto Jezus kdaj obiskal. Razen seveda, če je Magdala v Kristusovem času imela še drugo ime: Magedan. Evangelij po dogodku druge pomnožitve kruha namreč poroča:

In odpustil je množice, stopil v čoln in prišel v kraje magedanske (Mt 15,39).

Dokazov za istovetnost krajev ni, razen sličnosti imen ter bližine kraja pomnožitve kruha z Magdalo. Morda je bila nemirnost mesta s tako mešanim prebivalstvom dovolj velik vzrok, da ga Jezus ni vključil v čas svojega obiskanja.

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
Fr. Lovrenc Anžel O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvi)ojd)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon kot zgoraj.

VELIKONOČNI SPORED V MERRYLANDSU

11. aprila, Cvetna nedelja. Ob 9.30 dopoldan bomo imeli na cerkvenem dvorišču blagoslov butaric, oljk, palm in drugega zelenja. Sledi procesija v cerkev, kjer bo sv. maša z branjem pasijona. Pri branju sodeluje sedem oseb za posamezne vloge in otroci slovenske šole v vlogi množice. — Ob 11. uri sledi še ena sv. maša, pri kateri bodo tudi na razpolago blagoslovljene vejice.

14. aprila, Velika sreda. Ob 7. uri zvečer bo običajno postno srečanje s sv. mašo kot pripravo na veliko noč.

15. aprila, Veliki četrtek. Ob sedmih zvečer bo sv. maša v spomin zadnje večerje. Namesto obrednega umivanja nog bomo imeli nabirko za uboge, da dejansko pokažemo, da nam je pri srcu Kristusovo naročilo, naj skrbimo zanje. — Po sv. maši bomo Najsvetejše prenesli na stranski oltar, ki bo posebej okrašen. To nas spominja noči, ki jo je Kristus prebil v ječi od četrтка do jutra velikega petka, ko so ga zasliševali, sramotili, bičali in končno obsodili na križanje. — Sledi razkrivanje glavnega oltarja. Nato bomo opravili uro molitve pred Najsvetejšim za blagoslov in srečo v naših izseljenskih družinah.

16. aprila, Veliki petek. Ob 3. uri popoldan, ki je ura Kristusove smrti na križu, bomo imeli opravilo velikega petka z branjem pasijona (sodeluje zopet več oseb v raznih vlogah, kot na cvetno nedeljo), s češčenjem križa in s sv. obhajilom. — Ob 7. uri zvečer je sv. križev pot. Ta dan je — kot pretekla leta — opravilo velikega petka tudi pri sv. Jožefu v Leichhardt (Rosey in Thornley Sts.) ob 12 uri (opoldan). Eno uro prej je tam tudi spovedovanje.

17. aprila, Velika sobota. Ob 7. uri zvečer blagoslov

luči, velikonočno oznanilo, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub in sv. maša velikonočne vigije.

18. aprila, Velika noč — KRISTUSOVO VSTAJENJE. Sv. maše so ob 8.30, 9.30 in 10.30 dopoldan. Mešani zbor prepeva pri zadnji maši. — Ob 5. uri popoldan je velikonočna služba božja tudi v Wollongongu.

19. aprila, Velikonočni ponedeljek. Sv. maša ob 9.30 dopoldan.

24. aprila, Bela sobota. Običajna večerna maša ob 7. uri.

25. aprila, Bela nedelja. Služba božja ob 9.30 dopoldan. Po maši pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim. Druga maša ob 11. uri. Zvečer ob 6. uri je slovenska služba božja v Hamiltonu za rojake iz Newcastlea in okolice.

Ostale službe božje so po običajnem urniku. To je vsako soboto ob 7. uri zvečer (velja za nedeljsko mašo) in ob nedeljah ob 9.30 in ob 11 uri popoldan.

WOLLONGONG ima velikonočno slovensko mašo na sam velikonočni praznik ob 5. uri popoldan.

NEWCASTLE pride na vrsto zopet na belo nedeljo 25. aprila ob 6. uri zvečer.

BLAGOSLOV JEDIL bomo imeli v Merrylandsu na veliko soboto popoldan ob dveh, štirih in šestih zvečer po vigilni maši in na veliko noč po vseh mašah, tudi v Wollongongu. V soboto ob štirih bomo slovesni, združen z bogoslužjem božje besede.

SPOVED za veliko noč lahko opravite med postom pred mašami, v velikem tednu pred obredi in mašami veliko soboto od 4. do 6. zvečer. V Leichhardt in v veliki petek od 11. ure dop. do obredov ob 12 uri.

BOŽJI GROB v Merrylandsu bo letos na veliki petek popoldan takoj po končanih obredih, ter v soboto dan do večerne liturgije. Tako bo dovolj prilike, obiščete Jezusa v Najsvetejšem Zakramentu, ki bo izpostavljen v monštranci, pokriti s tančico. Ko pri nesete na veliko soboto k blagoslovu jedi, gotovo vam mite nekaj časa, da pomolite pri božjem grobu. Sicer imamo toliko zadev, ki naj bi jih priporočili Kristus.

NABIRKA ZA UBOGE bo v Merrylandsu na veliko četrtek. Saj se prav ta dan spominjamo Kristusove zapovedi ljubezni do bližnjega. Zato pokažimo, da skušamo to naročilo res vršiti. Kar bomo nabrali, bomo poslabšali

našima misijonarjema v Afriko za lačne v tamkajšnjem misijonu.

PROJECT COMPASSION šparovčke so tudi letos mnogi vzeli domov in si pridno pritrjujejo ter vanje devljejo prihranke. To je hvalevredna postna vaja. Prosimo, da jih prinesete v Merrylands na veliki petek, soboto ali na veliko noč; najpozneje pa na belo nedeljo, da zbirko zaključimo in pošljemo na pristojno mesto. Kot oznanjeno, bo šla polovica izkupička za pp. Hugona in Evgena v Togu, polovica pa avstralskemu podpornemu skladu z podhranjene dežele.

"PIRHOVANJE" bomo tudi letos imeli v Auburn Town Hall. Začetek je že ob 5. uri popoldan, konec ob 11. uri zvečer. Posebnost te družabne prireditve bo, da bomo izžrebali štiri lepe nagrade. Prva je **barvni televizor**. Če bo oseba prisotna, dobi poleg televizije še petdeset dolarjev nagrade! Srečke lahko dobite v Merrylandsu pri sestrah, ali pa jih naročite po telefonu 637-7147. Doprinos prireditve in žrebanja bo seveda za "Ambrožičev dom onemoglih". Upamo, da bodo naši številni prijatelji kot pretekla leta tudi letos prišli na to našo tradicionalno prireditev. Lepo vabljeni!

BUTARICE bomo delali na dvorišču v Merrylandsu na cvetno soboto, 10. aprila ob deseti uri dopoldan. Starše prosimo, da pridejo z otroki. Tu bo vse potrebno za butarice. Te bodo otroci prinesli v Merrylands naslednji dan ob 9.30 dopoldan za blagoslovitev.

MAJNIK bo zopet tu kar hitro po veliki noči. Kot je bil v domovini to prav poseben mesec, naj bi bil tudi tukaj. Posvečen je nebeški Materi Mariji. Ob njenem svetlem zgledu zveste in vdane službe Bogu in bližnjemu, naj bi se tudi mi ogreli za lepo življenje po veri. V Merrylandsu bomo letos prvič imeli šmarnično pobožnost vsak dan, cel majnik, razen ob nedeljah. Zbrali se bomo vsak večer ob sedmi uri in imeli šmarnično branje z Marijansko paraliturgijo in sv. mašo. Imeli bomo isto branje, kot ga bodo naši bratje in sestre skozi Marijin mesec poslušali v domovini. Zato se bomo z njimi združili v duhu in skupno prosili Mater božjo za našega naroda nujne zadeve. Spomnili se bomo naših izseljenskih družin, ki so marsikdaj kljub materialnemu izobilju nesrečne in razdvojene. To vsakodnevno pobožnost bomo skušali napraviti čimbolj pestro, vendar je potrebna vaša udeležba. Naj si vsaka družina prizadeva vsaj enkrat na teden (poleg nedelje) poslati najmanj enega svojega člana k tej šmarnični pobožnosti. Ali je to preveč? Doma smo redno vsak dan hodili k šmarnicam. Eno uro in pol manj pred televizorjem in ena ali dve steklenici piva manj (za bencin), pa malo dobre volje ("Kjer je volja, tam je pot!"), pa se nas bo vsak večer zbralo lepo število pred šmarničnim oltarjem in bomo skupno prosili blagoslova na naše delo in trud. Preštel sem rojake, ki žive v Merrylandsu: če bi prišle vse družine v celoti, bi jih bilo petinsedemdeset oseb.

Slovesnejše šmarnice v maju bomo imeli v soboto

Vljudno ste vabljeni na tradicionalno
"PIRHOVANJE"

Auburn Town Hall

Velikonočni ponedeljek

19. aprila 1976 — ob 5. uri popoldan.

Konča se ob 11. zvečer

Igra "MAYRICA"

Zabavo bomo končali z nagradnim žrebanjem.

Glavni dobitek:

BARVNA TELEVIZIJA!

Če bo izžrebana oseba navzoča, dobi še \$50 nagrade.

Pijačo prinesite s seboj!

Doprinos je za "Dom onemoglih"

Dobrodošli!

P. Valerijan

prvega maja (otvoritev), v ponedeljek 24. maja (Marija Pomagaj), v četrtek 27. maja (Vnebohod, zapovedan praznik) in v ponedeljek 31. maja (zaključek). Lepo vabljeni!

NOV GROB. — V sredo zvečer, 10. marca 1976, kmalu po osmi uri, je v Memorial Hospital v Waverley preminul rojak KONSTANTIN PERTOT. Rojen je bil v Trstu 28. 10. 1904. Leta 1932. se je v Gabrovici (Komen) poročil z Alojzijo Žerjal. Rodili so se jima štirje otroci. Vsi žive v Avstraliji. Marta, por. Samsa, je najstarejša, nato je Sonja, por. Vila ter Anton in Aleksander (vsi so poročeni). Pokojnik je že dalj časa belehal na jetrih. Še na dan svoje smrti je imel dosti obiskov, med njimi tudi svoje žene. Ko so se veselo poslovili, nihče od obiskovalcev ni menil, da je to zadnje slovo. Protj, večeru se mu je stanje nenadoma poslabšalo. Niso mu mogli več pomagati. Prihital je duhovnik p. Hilary iz bližnje frančiškanske cerkve ter mu pogojno podelil odvezo in sv. maziljenje. Slovenska pogrebna maša je bil opravljena v Merrylandsu v soboto 13. marca, nato smo ga spremili k večnemu počitku na Rookwood pokopališče. (počiva v grobu Lawn A, št. 394). Ženi, otrokom, vnukom in ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje. Spomnimo se pokojnika v molitvi!

OBHAJANJE NA ROKO je bilo pri nas v Merrylandsu sprejeto približno od ene tretjine obhajancev. Verjetno se bo število vsaj nekoliko povečalo v teku

Pridite na
slovesno otvoritev

"ŠMARNIC"

v Merrylandsu,

na soboto, 1. maja, ob sedmi uri zvečer
To lepo slovensko navado bomo imeli letos
vsak dan maja ob 7. uri zvečer!

Lepo vabljeni!

časa. Začetna negotovost glede načina je vzrok za razmeroma majhen odziv. Nekateri so prve nedelje pomotoma prožili desne roke, drugi so sicer praviloma nastavili levo dlan, toda niso vedeli, kaj naj store z desno. Marsikdo je pa z negotovo gesto prožil roke, toda prenizko in duhovnik ni niti opazil, da žele obhajilo na roko. So tudi primeri, da je kdo hlastno podal sv. hostijo v usta (kakor bi bila bonbon). Zato tu znova navajam navodila. Obhajanec nastavi levo dlan, ki jo od spodaj podpira desna roka in sicer v višini približno 20 cm ali 8 inč nižje od brade. Ko je obhajanec duhovniku odgovoril "Amen" in je prejel sv. hostijo na levo dlan, naj jo s palcem in kazalcem desne roke spoštljivo nese v usta. Šele nato naj odide na svoje mesto.

Kot že povedano, naj zopet ponovim, da je vsakdo prost in se lahko obhaja po svojem okusu: na jezik, ali na roko. Naj še to pripomnim, naj vsakdo, ki se obhaja na roko, pazi tudi na morebitne drobce, ki bi se oddrobili od sv. hostije; tudi te naj skrbno nese v usta, da ne padejo na tla.

KRSTI

Helen Ana Muhič, Leumeah. Oče Karol, mati Marija, roj. Malešič. Botrovala sta Jozo in Ana Prkič — Merrylands, 29. februarja 1976.

Štefan Kocet, Dulwich Hill. Oče Anđelko, mati Majda, roj. Kuhar. Botrovala sta Mijo in Marija Martinovič — Merrylands, 7. marca 1976.

Anna-Maria Kodrič, Ashfield. Oče Franc, mati Ana, roj. Kranjc. Botrovala sta Rudi in Ivanka Gerdevič — Merrylands, 13. marca 1976.

P. VALERIJAN

DODATEK k "turnom":

POROKA. — FRANC REBERNIK, Meadowbank, rojen v Prevaljah, in DARINKA FRAS, Meadowbank, rojena v Ptujju. Priči sta bila Viljem Vesel in Antun

Stanko Radanovič. Cerkev sv. Mihaela, Meadowbank, 20. marca 1976.

KRST. — BORIS SOVDAT, Howken, A.C.T. Oče Boris, mati Draga r. Hlastec. Rojen 8.2.1976 v Capberri, krščen 21.3.1976 pri Sv. Petru in Pavlu, Garran. Botrovala sta Mihael in Marta Patafta.

CANBERRA. — Veliki teden običajno obhajamo slovesneje in se nadamo pridnega obiska in sodelovanja slovenskih rojakov. Opravila se vršijo v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.

Cvetna nedelja: Ob 5.30 zvečer spovedovanje šestih blagoslavljanje zelenja, sveta maša.

Veliki četrtek: Ob 6.30 zvečer spovedovanje. Ob 7.30 sveta maša zadnje večerje. Nato češčenje Jezusa ječi.

Veliki petek: V cerkvi St. Mary's (ob Civicu) ob dvanajstih opoldne križev pot. — V Garranu ob devetih popoldne križev pot, ob treh pa velikopetkova opravila: Prošnje, pasion, češčenje sv. križa, skupno obhajilo.

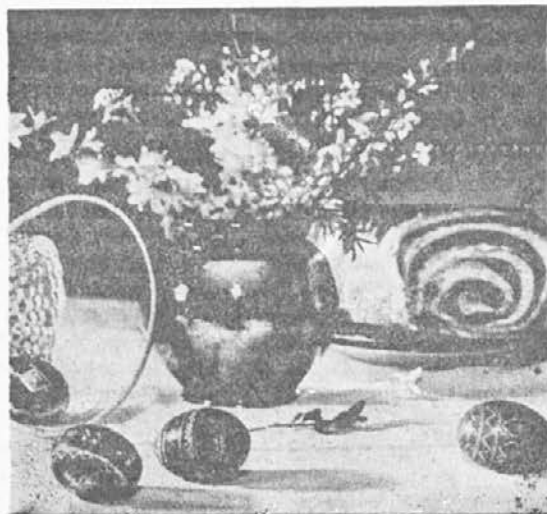
Velika sobota: Izjemoma v Slovenskem domu "Triglav" ob šestih zvečer blagoslavljanje velikonočnih jajc, dil, ognja in krstne sveče. Ob sedmih sledi velikosobotna maša Vstajenja Gospodovega z obnovo krstne obljube in skupnim obhajilom.

Velikonočna nedelja: V Garranu velikonočna maša Vstajenja, ki jo bo opravil p. Valerijan ob 6. zvečer.

BRISBANE. — Velikonočno nedeljo obhajamo v 3. privajeni cerkvi St. Mary's, South Brisbane. Od desetih dalje spovedovanje (med mašo Litvancev). Ob 11.30 slovesna maša Vstajenja. Poprej blagoslavljanje jedil. Velikonočni ponedeljek: Sveta maša ob deveti uri v cerkvi, ako ne bo mogoče opraviti jo na pikniku.

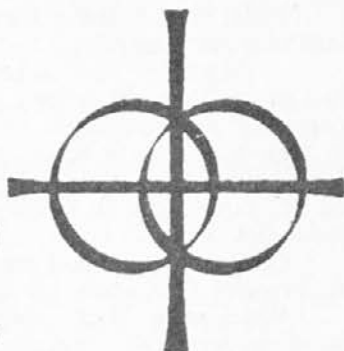
Vsi slovenski rojaki, tudi od South Coast, prisostvo vabljeni!

DR. IVAN MIKULIČ

KAREL MAUSER:

VEČNA VEZ

(6)

Matt je čutil, da se mu trese vsa notranjost, kakor da je vse v njem pripeto na tenko nit. Misli na Peskarja, ki ga Steve in Frank preoblačita. Morda bi še živel kakšno leto, da ni videl kako gre z Jano hitro h kraju. Vedel je, kako je bilo z njeno materjo. Vse je videl naprej in to ga je zlomilo pred časom.

Zakaj je molčal vsa ta leta, zakaj ni rekel besede takrat, ko je videl, da sta si z Jane dobra?

Nenadoma se mu je misel uprla. Ali ne dela krivice Jane? Mar ni imela pravice biti srečna vsaj nekaj let? Morda je slutila, kaj bo prišlo, pa se je oklenila njega.

Zazdelo se mu je, da je vendarle nekaj storil zanjo, da je ob njegovi roki naredila vsaj nekaj korakov v srečo, ki je odprta vsakemu človeku. Dekle je bila, imela je svoje sanje, svoje hrepenenje.

Misel, da ji je daroval košček sreče, ga je vzdignila. Morda je Peskar upal, da se bo na farmi popravila in je zato silil v to življenje. Peskar ga ni mislil varati. Ljubil je hčer, edino kar je še imel in je molčal o njeni bolezni. Mar ni to znak velikega upanja, ki ga je položil vanj?

Drugemu bi hčere ne dal. Gotovo bi je ne dal. Imel bi jo pri sebi, dokler bi ne prišlo, kar je moralo priti.

Tedaj se je vrnila Dorothy. Bleda je obstala med vrati.

— Matt, če nočeš, da bi bila tukaj, lahko odidem.

— Ostani, — je rekel. — Moram domov, da pomagam Stevu in Franku.

Prikimala je.

Ko je odhajal, se je med vrati obrnil:

— Dorothy, če bi se Andrej zbudil, daj mu piti malo čaja.

Jane je vedno tako delala.

— Bom, Matt.

7

Pogrebcev je bilo več, kakor je Matt pričakoval. Ko je mrtvi Peskar zginil v jami, je Matt kakor skoz meglo videl Steva, ki je držal za roko Barbaro in Dorothy, ki je imela v naročju Andreja. Mattu se je zdelo, da so oči vseh uprte naravnost vanj, da mu vrtajo v dušo, da iščejo za sklepom, ki ga je morda že naredil.

Takoj po pogrebu je Mattu za hip odleglo. Frank se je spravil na delo, opravil živino in Matt je videl, kako se trudi, da bi ustvaril v hiši in okrog hiše videz življenja.

Ko se je spravil k molži, je Matt stopil za njim.

— Frank, vesel sem, da sem te vzela, — je rekel.

IN KLJUB TEMU: pomislite, da si časih zaželim domovine. Ni mi do ljudi. Saj tudi sinu ni do potice in do gnjati, če se vrne za veliko noč; temveč do matere mu je. Šele takrat, kadar neha biti človek rodoljub, začne res ljubiti domovino. Njo samo, kakor je, brez vseh strankarskih ozirrov in očitkov. Te ljubezni ne poznajo rodoljubi.

KAKO LJUBIJO domovino drugod, ne vem. Tisti Nемеc, ki ga poznam, — morda poznam najslabšega — ne ljubi domovine; baha se z njo, poveljuje jo z ogabnim napuhom; podoben je nespametnemu zakonskemu možu, ki svojim vinskih bratom pripoveduje o doti in lepoti svoje žene ter jo na tak način sam peha med vlačuge. Prava ljubezen je sramežljiva, tiha, obzirna; skrila bi se rada sama sebi. Kdor razkazuje na križpotjih svojo pobožnost, je Judež; kdor je davi na očitni cesti prepeval hvalo svoji domovini, jo bo drevi zatajil; kdor je na tešče z imenitnimi besedami prisegal zvestobo svoji nevesti, bo tisto noč v bordelu spal. Domovinska ljubezen Slovenca je stvar čisto brez primere in podobne; ne da se nikakor opisati, ob nji se neha moja in vsaka umetnost. Primerjati bi mogel to ljubezen kvečjemu z ljubeznijo do matere; do mrtve matere, ki ne sliši več nobene zakasnele molitve, nobene prošnje za tolažbo in odpušcanje, ne potrdi upanja, ki plaho kljuje v srcu. Ob bežnem spominu, v enem trenutku premeri in občuti človek vseh tjočero stopenj ljubezni, od najstrašnejše bolečine do najslajše radosti. Kdor ljubi svojo domovino, jo z enim samim objemom svoje misli obseže vso; ne samo nje, temveč vse, kar je kdaj ljubil in kar bo ljubil kdaj pozneje. Zakaj ljubezen je ena sama in nerazdeljiva; v en sam kratek utrip srca je stisnjeno vse — MATTI, DOMOVINA, BOG.

IVAN CANKAR

**DAROVI ZA BERNARDOV JU-
BILEJNI TISKOVNI SKLAD:**

\$12.— Anton Brne; \$10.— Jože Potočnik; \$8.— Stanko Pevc; \$6.— Valerija Sedmak, Pavel Tonkli, Slavko Drezga, Jožef Štemberger, Rozina Tkalčević, Stanislav Samsa; \$5.— Anton Žitnik; \$4.— Franc Težak, Rado Škofic; \$3.— Janez Robar, Anna Campaner, Ivan Kavčič; \$2.— Marija Hrovatin, Gizela Ratej, Stanislav Ludvik, Maks Štavar, Lojza Vučko, Franc Prosenik, Helena Konšak, Leopolda Kodrič, Jože Dekleva, Mihaela Brkovec, Milan Jazbec, Vinko Roštan, Rudi Mežnar; \$1.— Bernard Brenčič, Alojz Hrast, Alojz Ludvik, Alojz Brne, Lucija Srnec, Silva Krčmar, Stana Hervatin, Mirko Žnidarič, Janez Vratarič, Bruno Bolko, Fani Natlačen, Ivan Damiš, Štefka Tomšič, Tereza Kaiser, Ivanka Batagelj, Jože Grabnar, Štefan Močilnik, Pavel Letnar, Mirko Cizerle, Herman Šarkan, Ema Kowalski, Jože Debeljak, Roman Zajelšnik, Jože Plut, Pavla Nemarič, Jože Halozar, Konrad Rozman, Franc Žele; \$0.50 N.N.

**P STANKO PODERŽAJ, INDI-
JA:** \$8.— Vinko Roštan; \$5.— Leopolda Kodrič, Jožef Štemberger (za lačne); \$1.— Ivan Kavčič.

Tedaj se je Frank vzdignil, stopil tesno k njemu in mu položil roko na ramo:

— Matt, kar sem takrat v gmajni gobcal, tisto ni bilo veliko prida. Vem, da si imel Jane rad in jo imaš še. Toda na to pomisliva: vse do očetove smrti je vedela, da gre z njo navzdol in verjemi, da jo je bolelo. Zdaj ji je nemara vsaj to odvzeto. Vedno si bil dober z njo in lepa leta je imela ob tebi. Otroka imaš od nje, farmo imaš in življenje je pač vedno krivo, nikoli ne gre ravno pot. Vem, da boš . . .

Glas se mu je začel tresti, položil je posodo z mlekom na tla in odšel skozi vrata. Matt je videl, da se mu ramena tresejo.

Potlej se je Matt usedel in začel mlestiti. Brez misli, prsti so se mu premikali iz navade.

Krava je bila čudno nemirna. Matt se ni jezil kakor v prejšnjih časih. Počakal je, da se je obrnila in spet pričel. Toda prsti so morali pretrdo grabiti. Krava se je obračala kar naprej, nazadnje brcnila v posodo in Matt je razlil vse, kar je namolzel.

Vstal je in gledal v belo lužo, ki je zginevala v nastlani slami. Ni zarjul nad živaljo kakor nekoč. Mirno si je obrisal obrizgane hlače.

— Matt, pusti, — je zrasel Frank za njim. — Za otrokom poglej.

Segel je po posodi. Matt mu ni branil. Obrnil se je in odšel iz hleva.

Otroka je pustil čez noč pri Dorothy. Ni hotel domov. Tako sta ostala s Frankom sama. Nobenemu se ni dalo v posteljo. Sedela sta v kuhinji in Frank je tipal za razgovorom. Molčati vendar ne moreta.

— Matt, — je krehnil. — Živeti je treba začeti koj prvi dan. Če nimaš nikogar, lahko počakaš kakšen dan. Toda ti imaš otroka.

In čez čas je dodal:

— In Jane je tudi še živa. Če ostane še tam in če ji ni pomoči, stroški bodo. Vem, da boš poskušal, da ji bodo stregli kar najboljše.

Prvič, da se je Matt dodobra zavedel.

— Prav imaš, Frank, — je rekel tiho.

Potlej se je nenadoma dvignil in odšel spat.

Zjutraj se je odpeljal k zdravniku, ki ga je pričakoval v svojem uradu.

— Vse kaže na dednost. Ne meni se za nobeno reč in . . .

Matt je vse to pričakoval. Sedel je v stolu, z glavo v dlaneh, in srnel v tla. Ko je zdravnik utihnil, je dvignil glavo:

**TOBIN
BROTHERS**
funeral
directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NORTH MELBOURNE.	
189 Boundary Road,	329 6144
MALVERN,	
1382 High Street.	50 4720
SPRINGVALE-DANDENONG,	
505 Princes Highway, Noble Park.	546 7860
MENTONE.	
3 Station Street.	93 2460
FRANKSTON.	
232 Cranbourne Road.	781 2115

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

— In?

— Upanja ni skoro nobenega. Vprašanje let.

Stopil je bliže.

— Mr. Kovach, mož ste in vem, da boste prenesli to težo.

Katolik sem in če ste vi tudi, ali se vam ne zdi, da je žena potrebna vaše ljubezni zdaj bolj kot kdajkoli? Če je tudi ne bo več dojela, mož bo odgovor dajal za svojo ženo do njene zadnje ure. Ste se v cerkvi poročili?

Prikimal je.

— Kot zdravnik vam ne morem več pomagati, rad bi vam kot človek. Otroka imate. Njen in vaš je. V njem imate tudi njo. In ženo ljubite naprej. Nekoč bo videla, kar zdaj ne vidi več.

— Rad bi jo videl, — se je vzdignil Matt.

— Počakajte še kakšen teden. Zanj bo boljše.

Segla sta si v roke.

— Hvala, doktor, — je izjecljal Matt.

Ko se je Matt na stopnicah obrnil, je videl, da doktor še vedno stoji pri vratih. Vzdignil je roko, potlej pa počasi odšel na cesto.

Tako je Matt Kovach pričel spet živeti. Prve dni po sili, nato je upor v njem popustil, videl je, da življenje ne prizanese nikomur. Andrejček je s svojim žlobudranjem napolnil najtežje ure s svojo otroškostjo in Matt je prihajal počasi na staro pot.

Frank je bil tega vesel. Pregarjal se je z otrokom, pozno v noč ponaredil, kar je Matt še spregledal in čakal s hrepenenjem, da uplahne v Mattu vse, kar še žge.

Najtežje je bilo zavoljo kuhe. Največkrat je skuhala Dorothy, toda Matt je videl, da večno tako ne more biti.

V Chardonu je našel staro vdovo, ki ni imela nikogar več. Vesela je bila ponudbe. Zdaj šele je Frank videl, da se je Matt izkopal iz najhujšega.

Potlej je prišel prvi obisk, ki je Matta spet za cel teden pokopal. Ko je odhajal, je bil Frank ves iz sebe. Matt je bil blede roke so se mu tresle, da niti zapreči ni mogel sam.

Frank mu ni upal reči besede.

Ko je Matt stopil v poslopje, so se mu noge tako tresle, da je moral na stopnicah obstati. S silo je uravnaval misli, se mučil, da bi se zbral, da bi se umiril, toda ni zmožal.

Jane je sedela na stolu. Negibna kakor kip. Potlej je nenadoma vstala, nagnila glavo in rekla na glas:

— Nekdo joka.

Stala je, kakor da posluša, potlej je sedla na posteljo in pričela posnemati zvonove, ki zvone mrličem.

— Bim, bim, bim.

Matt je vokal in sestra ga je hotela poriniti na stran.

Tedaj se je Jane zasukala. Matt je videl njene oči. Čudno kalne in gledale so čezenj nekam daleč.

— Nekdo joka, — je spet rekla. In kakor da zbira svoje blodne misli je strmela v Matta.

— Matt, — je rekla nenadoma.

Poklical jo je.

Zastrmela je vanj, naredila korak, pa spet obstala in nagnila glavo.

— Nekdo joka. Bim, bim, bim.

Matt je bruhnil v krčevit jok in strežnica ga je odpeljala.

(Dalje prihodnjič)

SLOVENSKI MISIJONARJI,
TOGO, AFRIKA: \$100.— Društvo sv. Eme, Kew; \$30.— Julka Mrčun; \$20.— Marjana Toplak (za lačne); Mirko Cuderman, družina S. Jernejčič, Heidelberg, Vic. (namesto velikonočnih kartic znancem); \$10.— Stanko Andrejašič, Franc Vrabeč; \$7.— Ivan Horvat (za lačne); \$6.— Tinka Urh (za lačne); \$5.— S. Jež (za lačne), druž. Slavko Drezga, Matilda Kukovec; \$4.— Leopolda Kodriča; \$2.— Ivan Kavčič; \$1.— Jože Tomažič.

FRANČIŠKOVA MLADINA:
\$20.— Julka Mrčun.

Dobrotnikom Bog povrni!

VSTAJENJE

Od Šmarne gore
nad savskimi vali
pesem zbudi se:
Kristus je vstal!
V linah tekmujejo,
kot bi se bali,
da mi med njimi
kdo ne zaostal.

Ceste so bele,
čista dvorišča,
v oknih se sonce smeji,
odpira svoja bogata prgišča
nad češnjo,
ki v njegovem poljubu rdi.

Dekle prineslo
je zvrhani jerbas,
pisani jerbas žegna domov,
da je zadišal po blagoslovu
in po ljubezni naš krov.

Možnrji vriskajo
v jutro brsteče,
čez polje se vstali
Kristus poda . . .
Križ, prti mrtvaški —
vse, kar je boleče,
dobilo je rešnji odsev neba.

M. JAKOPIČ

ADELAIDSKI ODMEVI

Fr. Philip I. Feryan O.F.M.

Holy Family Slovene Mission
47 Young Ave., West Hindmarsh, S.A. 5007

Telefon: 46-5733.

GOSPA GOLOB pravi: "Dodajte no vendar k neobjavljenim ODMEVOM, da bo zagrmelo prav do Sydneya! Drugače bo urednik mislil, da ga v Adelaidi bojkotiramo! . . ." Seveda, gospa ima včasih prav, včasih pa tudi ne. Prvič pri nas v Adelaidi malokdaj grmi, večkrat se pa zabliška. Drugič pa ODMEVI prejšnje številke niso prišli pravočasno do urednika, ker sploh niso bili poslani: jih je revež zaman čakal. No, pa naj bo zdaj enkrat za dvakrat!

*

Seveda je najvažnejši naš VELIKONOČNI SPORED. Dal naj bi vsakemu adelaidskemu rojaku dobre volje priliko, da se pripravi na prvi in največji praznik naše vere — DAN GOSPODOVEGA VSTAJENJA, ali kakor mu pravimo: VELIKA NOČ. Vsi obredi velikega tedna bodo v cerkvi Srca Jezusovega, Port Road, Hindmarsh.

Veliki teden se prične s **cvetno nedeljo**. Blagoslov zelenja in sveta maša bosta ob štirih popoldne. — Tudi na **veliki četrtek**, ko praznujemo ustanovitev presvete Eucharistije, bo sveta maša ob štirih popoldne. — Na **veliki petek**, dan spomina Odrešenikove smrti, bomo imeli vse obrede tega dne ob osmih zvečer, nato bo sledil križev pot. — Na **veliko soboto** bo pričetek obredov velikonočne vigilije ob 9.15 zvečer. Po maši vigilije bo blagoslov velikonočnih jedil. — Na **velikonočno nedeljo** bo služba božja zopet ob štirih popoldne.

Prilika za sveto spoved bo vsakič pol ure pred pričetkom bogoslužja. Ker moramo začeti obrede oz. službo božjo pravočasno, skušajte priti k spovednici res pol ure prej, da ne bo navala v zadnjem trenutku pred pričetkom.

To bo prvič, da bodo adelaidski Slovenci mogli slediti vsem obredom velikega tedna v domačem jeziku. Lepa prilika, ki naj bi ne šla mimo. Globoka pomenljivost obredov nas bo duhovno poživila in napravila boljše kristjane.

*

Omeniti moram žalostno novico, da je v ponedeljek 15. marca, previdena z zakramenti svete Cerkve, za-

spala v Gospodu gospa ALOJZIJA ŽAKELJ. Pogreb je bil iz cerkve sv. Mateja v Bridgewater 17. marca, dan poprej pa smo v isti cerkvi za pokoj njene duše zmolili rožni venec. Po službi božji smo pokojnico spremili na pokopališče v Stirling, kjer bo čakala vstajenja poleg svojega moža Aleksandra. V svojem 63-letnem življenju je imela zlasti kot mati številne družine mnogo skrbi in trpljenja, v zadnjih letih pa ji je odpovedalo zdravje — Bog jo je poklical k sebi, da ji bo dal plačilo za vse njene žrtve.

Žalujočim otrokom — Aleksandru, Antoniji, Franku, Rajku, Alojziji, Johnu, Julijani in Stefanu — ter njihovim družinam izrekamo iskreno sožalje. Udeležba rojakov pri službi božji in rožnem vencu je bila živa priča priljubljenosti pokojne Zakljeve mame, s tem pa tudi njene dobrote. Naj dobra žena in mati počiva v božjem miru!

*

Da smo Misijonu sv. Družine dokupili dvojno zemljišče s hišo, je v prejšnji številki namesto mene omenil p. urednik. Nakup je za naše središče velika pridobitev. Delo na novem bloku že lepo napreduje in se vsem delavcem iskreno zahvaljujem. Ko bo hiša popravljena, jo bomo dali za enkrat v najem, da bomo dolg 27.000 dolarjev lažje odplačevali. Sedanji dohodki Sv. Družine so skromni in niso zadostni niti za vzdrževanje in popravila, kaj šele za odplačilo. Zato se vsem darovalcem vnaprej priporočam in tudi iskreno zahvaljujem.

*

Ker smo v dobi rekordov, naj seznanim bralce z dvema adelaidskima rojakoma, ki jima rekordi niso neznan. IVAN in EDVARD VODOPIVEC sta bila roje-

Vodopivec Ivan . . .

na v St. Petru na Krasu. Kot nedorasla fantička sta z mamo Mauro leta 1961 prišla v Avstralijo na ladji "Sydney".

IVAN je strokovnjak v izdelavi in večkratni zmagovalc v hitrostnem tekmovanju (Speed-racing) letalskih modelov razreda FAL. Njegovi modeli so pri Mednarodni modelarski zvezi dosegli najvišjo hitrost, zmagovalc je tudi pri avstralskem in južnoavstralskem tekmovanju. Cela vrsta trofej dokazuje, da je Ivan res mojster tega svojega hobija. Modele seveda gradi v prostem času — drugače je elektronski tehnik: z bratom Edijem vodita lastno prodajalno in popravljalnico na Grange Roadu.

EDVARD pa si je za svoj hobby osvojil — Drag-racing in tudi nabira trofeje na debelo. Kot član AN-DRA (Australian National Drag Racing Association) je bil leta 1973 avstralski zmagovalc ter dvakrat prvak pri južnoavstralskem tekmovanju. Še vedno drži hitrostno prvenstvo. Zdaj z bratom Ivanom gradita poseben avto, s katerim bo Edi kmalu nastopil na tekmovanju, seveda z upanjem na nove rekorde.

Bratoma želimo veliko uspeha pri obeh nenačasnih a zanimivih športih. Pa tudi gospe Vodopivčevi, ki kot mati podvige obeh spremlja z veseljem, Edijeve

... ih Vodopivčev Edi

pa obenem gotovo tudi s strahom. Ona skrbi, da oba — kljub temu, da imata povečini angleško govorečo družbo — še vedno dobro govorita slovensko in da svoje rojstne domovine ne bosta pozabila.

*

Za konec pa še vsem skupaj: VESELO ALELUJO!

SEKUNDA NA LETO . . .

V FEBRUARSKIH "MISLIH" sem v rubriki "Z vseh vetrov" (stran 59) bral o atomskem času in o "prestopni sekundi" v novoletni noči. Zares, zakaj ta razlika med atomskim in astronomskim časom?

Pred leti sem se učil na mornariški akademiji med drugim tudi o astronomiji. Morda se mi bo posrečilo pojasniti bralcem tisto zanimivo poročilo. Vsaj skušal bom.

ATOMSKI ČAS je zasnovan na elektronični uri, katero poganjajo žarki nekaterih posebnih elementov, n. pr. cezija, rubidija ali pa talija. Te redke in svojevrstne rude izžarevajo energijo v zelo visoki frekvenci — od 1,400 M.Hz do 24,000 M.Hz, to je: od 1,4 bilijonov do 24,0 bilijonov ciklov oz. zamahov na sekundo.

Atomska sekunda je torej časovni interval, v katerem se pripeti točno 9,192,631,770 ciklov elementa cezija. Tako so odmerili učenjaki in jim lahko kar verjamejo. (Glej: "The Earth", Sir Harold Jeffreys.)

ASTRONOMSKI ali ZEMELJSKI čas pa sloni — po konvenciji Mednarodnega Astronomskega Združenja — na vrtenju in obračanju Zemlje okoli Sonca.

Znanstveniki so po mnogih opazovanjih in merjenjih opazili, da Zemlja postaja "utrujena" — svojo pot opravlja vedno nekoliko počasneje. Tako porabi za svojo vesoljsko pot vsako leto kakšno sekundo časa več. Temu zamujanju, boljše povedano zaustavljanju Zemlje je največ kriva Luna, ker povzroča morsko plimo in oseko. Pa so še drugi krivci: privlačnost raznih nebesnih teles, "trenje" tekoče mase v notranjosti Zemlje, povešenost Zemeljske osi in bogsigavedi kakšni vzroki še . . .

Atomske ure so veliko točnejše: nekatere ne prehitavajo oz. ne zamujajo niti za sekundo v dolgi časovni dobi 30.000 let. Živimo pa na Zemlji in ravnati se je treba po njenem, četudi muhastem času. Vsled tega dodamo vsem uram, tudi kuhinjski, eno sekundo na leto.

Za nas navadne zemljane drži: ena sama sekunda na leto zares ne pomeni dosti. V znanosti pa je tudi ta na videz nepomembni časovni presledek ogromnega pomena, na primer v komunikaciji, vesoljskih poletih in podobno.

Da, ta presneta Luna!

TOMAŽ MOZINA

POŠILJKA KNJIG IZ ARGENTINE je dospela: **NAŠE ŽIVLJENJE** je vzgojna knjiga bogate vsebine. Napisal jo je dr. Rudolf Hanželič. Vezana je v platno in ima 331 strani. Stane štiri dolarje.

MOJA RAST: Pokojni novomeški gimnazijski ravnatelj Ivan Dolenc preprosto a globoko opisuje svojo duhovno rast v trpljenju preganjanj. Cena tri dolarje.

GLEJTE, ŽE SONCE ZAHAJA . . . Pisatelj knjige "Lepo je biti mlad", Franc Sodja CM, z vsebino te nove knjige osvetli starost. Tudi zadnja leta življenja so lahko lepa in svetla. Knjiga stane dva dolarja, vezana v platno tri.

Poštnina pri cenah knjig ni vključena.

Z VSEH VETROV

NADŠKOF ČEKADA, nadpastir in metropolit sarajevski, je umrl 18. januarja. Pokopali so ga 21. januarja ob udeležbi številnih vernikov in tudi prijateljev drugi veroizpovedi. Bil je v Sarajevu zelo priljubljen, znan po svoji dobroti in gorečnosti za duše.

Smiljan Čekada je bil po očetu slovenskega rodu: njegov oče je bil rojen v Jelšanah pri Ilirski Bistrici. Kot škof je najprej za našim svetniškim škofom dr. Gnidovcem prevzel škofijo Skopje in jo uspešno vodil dolgo vrsto let. Doživel je potres in uničenje stolnice. Pot zbiranja darov za novo cerkev ga je pripeljala tudi v Kanado, kjer se je s svojim ljubeznivim očetovskim nastopom tamkajšnjim Slovencem zelo priljubil. Zdaj je kot sarajevski nadškof končal svojo življenjsko pot dela in žrtev.

O HUDI EPIDEMIJU GRIPE, ki se nam v Avstraliji obeta za to zimo, sem že zadnjikrat poročal. Zdaj sem zvedel še nekaj več o tem "vicu", kot imenujejo njen virus. Odkrili so ga že lani v Avstraliji, a bilo je v času, ko ni imel moči, da bi izbruhnil v epidemijo. Se je pa premaknil zato v Evropo in Ameriko ter imel še večjo žetev, kot sem zadnjikrat krivo poročal o Angliji. V Angliji ni umrlo le 79 oseb, ampak v enem samem tednu viška influence kar 1283. Smrtnih žrtev v ZDA je bilo 1191. Zlasti starejšim ljudem ta "vic" ni prizanesel.

Avstralija je na epidemijo dobro pripravljena, saj je imela skoraj eno leto časa. Zalog seruma za cepljenje proti tej gripi je dovolj in bo že ta mesec na razpolago. Najboljši čas za cepljenje bo sredi maja,

ker računajo, da bo epidemija dosegla višek v juliju. Ni torej nobenega vzroka za paniko. Hvaležni smo lahko našemu zdravniškemu skrbstvu, ki je virus odkril in se pripravil na boj. Vsaj upajmo, da jih označi ta "vic" na en ali drugi našin ne bo "okrog prinesel"...

TUDI PAPEŽ PAVEL VI. je dobil enega izmed slovenskih MISALOV, o katerem smo pisali v zadnji številki. Poklonili so mu ga slovenski škofje. Državni tajnik kardinal Villot se je v papeževem imenu ljubljanskemu nadškofu in metropolitu dr. Pogačniku zahvalil z lepim pismom. V njem pravi, da je Pavel VI. slovenski RIMSKI MISAL zelo pohvalil in čestita vsem, ki so z združenimi napori pripravili to lepo delo. Dar je zanj znamenje slovenske ljubezni in zvestobe. Prisrčni zahvali papež dodaja svojo iskreno željo, da bi slovenska liturgična komisija še naprej pospeševala vse tisto, kar je v korist slovenskim vernikom.

"KMALU SE BOM SREČAL Z MARXOM", je bajte rekel ne dolgo pred svojo smrtjo bolni kitajski komunistični voditelj Čuenlaj. Vsaj tako je poročal eden slovenskih dnevnikov. V ustih prepričanega marksista te besede zelo presenečajo. Če po smrti ni nič, kot trdijo oni, potem tudi nobenega srečanja ne more biti. Besede o snidenju v večnosti najdemo pri kristjanah in pri vseh, ki verujejo v posmrtno življenje.

Morda pa te besede pri Čuenlaju pomenijo, da le ni bil tako prepričan, da je s smrtjo vsega konec. Človek ob bližini lastne smrti le marsikaj drugače vrednoti kot v življenju zdravlja in revolucionarnega dela.

SREDOZEMSKO MORJE rešujejo, ker strokovnjaki napovedujejo, da leta 2000 ne bo imelo nobenega

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

STANISLAV FRANK

74 Rosewater Terrace, OTTOWAY, S.A., 5013

LICENSED LAND AGENT:

Posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč in hiš.

DARILNE POŠILJKE v Jugoslavijo posreduje redno in po zmerni ceni.

SERVICE ZA LISTINE: napravi vam razne dokumente, pooblastila, testamente itd.

ROJAKI! S polnim zaupanjem se obračajte na nas v teh zadevah!

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S

AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST. 2165

N.S.W.

TELEFON: 72-1583

življenja več, če bo šlo dosedanje onečaščenje dalje. Dvanajst držav, ki mejijo na morje in imajo od njega svoje interese, je na sestanku v Barceloni sklenilo skupne ukrepe in skrbno pažnjo. Morda bodo le rešili, kar se rešiti da — ob tej poplavi onesnaženja, ki gre danes po svetu.

O "ONESNAŽENJU VESOLJA" tudi govore po svetovnih časopisih. Od prvega umetnega satelita (ruski Sputnik I v letu 1957) poleg Sovjetske zveze že sedem držav in ena mednarodna organizacija izstreljuje v vesolje. Doslej je bilo izstreljenih v vesolje že 8.529 objektov. Samo preteklo leto je priletelo v vesolje 929 novih objektov, od katerih jih je le 151 nosilo koristen tovor. Ostalih 778 objektov pa so ostanki raket, ki so ponesli na krožno pot satelite, ali pa so ostanki satelitov, ki so razpadli. Pri tem "onesnaženju" so glavni Rusi, saj so lani izstrelili v vesolje 109 satelitov, dočim jih je Amerika (ZDA) le 28. Ostale države izstrelkov so: Francija, Japonska, Kitajska, Indija, Kanada, Nemčija in ESA (evropska vesoljska agencija).

To "onesnaženje vesolja" je tudi kaj draga zadeva — ob mislih na tisoče lačnih po svetu res "dvojno onesnaženje"...

ANGOLA je padla, komunistični tisk piše seveda o "osvoboditvi". Sovjetski imperij si je priboril svojo prvo afriško postojanko, iz katere bo segal dalje in "osvobajal črno Afriko". Svobodni svet je pri tem pokazal svojo popolno nemoč: načelna stališča nevmešavanja v tuje notranje zadeve so mirno gledala, kako se Angola pogreza v rdeče močvirje. Moskva je dala orožje in denar, Havana vojaštvo — a to ni vmešavanje, to je "osvoboditev"...

Slovensko gradbeno podjetje

CLAUDIA HOMES

se priporoča melbournskim Slovincem za nove zgradbe, za povečave in razne prezidave hiš, kakor tudi za manjša popravila po domovih.

A. & G. PAVRIČ

51 Ross Street, East Doncaster, Vic. 3108

Telefon: 842 5838

ZMERNE CENE — DOBRO DELO!

Žalostna dejstva našega časa, brez iskrenosti in držanja mednarodnih pogodb, ko v imenu svobode cvete moderno suženjstvo in padajo nedolžne žrtve v visokih tisočih.

"IZ MALEGA RASTE VELIKO" pravi star pregovor. Ko je slovenski begunec Peter Bajda prišel pred leti v Argentino, je v Mendozii začel z izdelavo lesenih "spominčkov". Delal je tudi lično izrezljane sodčke za okras. Pa se je naveličal drobnarije in je začel s pravimi sodi. Danes je sodarsko podjetje **Bajda in sinovi** znano po vsej Argentini, po strokovnjaški spretnosti pa nima konkurenta. Za vinarsko razstavo leta 1971 je podjetje postavilo na razstavišče eno največjih kadi na svetu: za 320.000 litrov...

Oče Bajda, rojen v Štepanji vasi pri Ljubljani, je nedavno slavil 70-letnico: v krogu svoje žene in svojih sedmih otrok, 29 vnukov in dveh pravnukov, pa seveda številnih prijateljev. Da so ga pili, lahko ugane mo — iz tiste največje kadi pa menda že ne...

Velikonočni
žegen
ob vaškem
znamenju
(M. Gaspari)

Kotiček naših malih

VELIKONOČNA

NEBO IN ZEMLJA
 — VSE SE VESELI:
 JEZUS, NAŠ ZVELIČAR,
 V GROBU VEČ NE SPI.
 OD MRTVIH VSTAL JE: ALELUJA!
 PREMAGAL SMRT JE: ALELUJA!
 NEBES IN ZEMLJE KRALJ
 NA VEKE JE POSTAL.
 POJO ZVONOVI: ALELUJA!
 PO VSEM SVETU: ALELUJA!
 ODREŠENI OD GREHA SMO:
 NEKOČ IZ GROBA VSTANEMO,
 ZATO SE DANES VESELIMO,
 GOSPODA VSTALEGA SLAVIMO:
 ALELUJA, ALELUJA!

D.K.

BUTARICA

Na CVETNO NEDELJO po cerkvah blagoslavljajo zelenje. Ali veste zakaj? Ker so Judje pozdravljali Jezusa na pohodu v Jeruzalem s palmovimi vejami, ki so jih polagali na cesto pred njim.

V Sloveniji je navada, da prinesejo odrasli to nedeljo v cerkev oljkove vejice. Otroci pa imajo po mnogih krajih posebno veselje: lepo okrašene butarice jim pripravijo starši. Starejši otroci si jih celo sami naredijo. Spletene so iz zelenja, prepletene s pisanimi trakovi, okrašene pa z jabolki in pomarančami. Posebno v Ljubljani, glavnem mestu Slovenije, in po okolici so te cvetne butarice prave majhne umetnine. Na koncu paličice, ki služijo za držaj, je šopek zelenja: brinja, pušpana ali ciprese. Glavni del so umetno zaviti in spretno naokrog napleteni oblanci različnih barv.

Marsikateri otrok po svetu dobi iz Slovenije v dar tako butarico. Ste jo že videli? Mnoge družine po zdomstvu jo imajo kot slovenski okras stanovanja. Lep spomin je na domače in domovino.

RAGLJA

Otroci, ste že videli ragljo? Kos lesa je posebej izžagan, da je del njega lesena vzmet. Ko držiš ročaj in ragljo vrtiš, vzmet preskakuje po zobeh lesenega kolesca. To dela kar hud ropot. Raglja je tudi lepo okrašena in pobarvana.

V mnogih krajih Slovenije je imel za veliki teden vsak otrok svojo ragljo. Po molitvah duhovnikov smo imeli pravico, da smo jih v cerkvi zavrteli. Vsa cerkev

je odmevala od ropota te starodavne slovenske navade. Mi pa smo bili veseli, da smo bili vsaj enkrat lahko tudi v cerkvi glasni.

PIRHE gotovo poznate. Vsaj ta navada se je ohranila povsod po izseljenstvu. V Sloveniji jih v nekaterih krajih ne le barvajo, ampak tudi čudovito lepo okrajsijo. In s pirhi je združenih tudi toliko zanimivih velikonočnih iger: pirhe sekajo z novcem, jih trkajo, spuščajo po nagnjeni deski in podobno. Kdor ima srečo, si jih lahko veliko nabere. Koliko veselja je bilo pri tem! Le vprašajte ata in mamo, pa vam bosta povedala!

Striček želi vsem slovenskim otrokom širne Avstralije lepo veliko noč. Upa, da se boste takoj po praznikih vsaj najbolj pridni oglasili in napisali v Kotiček, kako ste obhajali veliki teden. Mu boste napravili to veselje?

DRAGI OTROCI!

Danes je pa zopet N.S.W na vrsti. Predstavljamo vam tri KUŽNIKOVE deklice, ki se vam prijazno smejejo iz fotografije. So hčerke Rudija in Marije r. Vindiš. Najstarejši v sredini je ime IRENA in je bila rojena v Ptujju. Zdaj obiskuje četrty razred gimnazije v Blacktownu, kjer Kužnikova družina živi. Poleg šole ima rada tudi šport, od instrumentov pa igra kitaro ter poje pri ansamblu "Svetla zvezda". Z ansamblom je v lanskem decembru nastopila na KONCERTU MLADIH v Kew ter s svojo solo točko dosegla drugo mesto. — Ostalima dvema sestricama je ime SILVIJA in OLGA. Obe sta bili rojeni že v Sydneyu. Boste uganili, katera je starejša? Naj vam raje povem, ker ne boste iztuhtali. Manjša Olga je starejša od večje Silvije za — dvajset

minut. Sta namreč dvojčici, četudi si nista dosti podobni po zunanosti in še manj po značaju. Obe pa imata radi šport in obe sta dobri pevki, zlasti še Olga. Za vse tri moram reči, da zelo lepo govorijo slovensko. So že dostikrat nastopile na raznih slovenskih in cerkvenih prireditvah. Zato jim želimo poleg lepih uspehov v šoli tudi obilo uspehov pri nastopih med nami. Upamo, da bodo še naprej ljubile materni jezik ter bodo ostale vedno zavedne avstralske Slovenke.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

ARNCLIFFE, N.S.W. — ... Čeprav so MISLI zelo lepo urejevan mesečnik, je vendarle precej stvari, ki me motijo. Na prvem mestu in predvsem Vaša izrazita antipatija do tehnike, še točneje povedano na splošno do teoretične in aplicirane znanosti. Kjer koli se kaj podre, takoj "zajamrate": "Proti silam narave smo pri vsej moderni tehniki res še vedno tako brez moči." To ste zapisali lani za Darwin, letos pa za Guatamalo. Pa je stavek le deloma resničen.

Da je bil Darwin na božično jutro 1974 domala izbrisan z avstralske površine, ni krivda na "malovrednem tehničnem napredku", pač pa v zaostali družbeni ureditvi in zakonodaji, ki gleda ob ocenjuje vse samo izključno skozi dolar. V Avstraliji se ne bi smelo graditi tako šušmarsko-obrtniško, primitivno in improvizirano. Firme ne bi smele gledati samo na to, koliko bo gradnja vrgla profita. Bolj bi morali upoštevati tehnično znanost, izsledke meteoroloških raziskav in oblasti bi morale predpisati za vsako gradnjo statični račun nesilnosti in stabilnosti tudi ob izrednih obremenitvah. In to še prav posebno za stanovanjske zgradbe, kjer je v nevarnosti toliko nedolžnih življenj. Materialna škoda in vse človeške žrtve so bile vsaj v primeru Darwina popolnoma odveč.

Prav vsiljuje se misel, da božično razdejanje ni nič drugega kot božja kazen za podcenjevanje, ignoriranje in zametovanje čnega največjih darov, kar jih je dobil človek: svojega razuma in iz njega izvirajoče teoretične in praktične, t.j. tehnične znanosti. Če se Avstraleci ne bodo kmalu spametovali, bodo doživeli še kaj več. V naslednjih dvajsetih letih zna biti na vrsti Townsville, ki tudi leži na področju ciklonov. To mi je znano iz rezultatov raziskav skupine inženirjev in profesorjev na sydneyjski univerzi (Dr. Vickery in sodelavci).

Ampak za to se nihče ne briga. V Darwin sem poslal neko posebno rešitev za sidranje ostrejših in temeljev, ki bi vzdržalo vsak tajfun. Od nekega "Sira", ki je zadolžen za obnovo Darwina, sem dobil samo

visokovljuden odgovor. Izgleda, da ne potrebujejo tehnične pomoči: oni že vedo, kako in kaj. Darwin je pa le še vedno samo kup ruševin... — Ing. Ivan Žigon.

Razne "antipatije" očitajo MISLIM, očitek "izrazite antipatije do tehnike" pa je zdaj prvič padel. V glavnem zaradi stavka, ki ga je pisec rubrike "Z vseh vetrov" dodal poročilu o naravni nesreči. Stavek je brez dvoma imel v mislih direktni vpliv tehnike na naravno silo — ciklon in potres. Pri tem je prezrl možnost tehnike vplivati na zmanjšanje učinka naravne sile v našo škodo. Pismo osvetli nesrečo s tega zornega kota in je zanimivo.

MISLI nimajo prav nič proti tehniki in tehničnemu napredku: čudovit dar božji je vse, kar je človeški razum na tem polju že dosegel in kar še bo. Nihče pa ne more tajiti, da je dvorezen meč: dokler ima duha, dekler je tehnika oplojena s skrbjo za razvoj in pomoč človeštvu, vrši svoje visoko od Boga dano poslanstvo — ko je v rokah brezvestnežev, pa je strahoten zmaj, ki grozi uničiti vse...

Dejstvo je, da je moderna tehnika napravila naše življenje lažje in udobnejše (žal le delu človeštva!). Je pa s tem svoje dodala k razvoju današnje potrošniške družbe, ki si privoščijo vse, iz nas pa dela moderne robotne brez duha, poplitvene značaje v mislih le nase — to pa svet gotovo ne more osrečiti. Ni krivda v tehničnem napredku — krivda je v naši človeški naravi, ki tehniko izrablja v lastno škodo. — Urednik.

PERTH, W.A. — Sicer je poročilo že malo pozno, a znani pregovor pravi: Bolje pozno kot nikoli! Dne 11. januarja je stopil pred oltar JOŽE KONŠAK ter obljubil zakonsko zvestobo svoji izbranki MELINDI LOCKYER. Poročil ju je v cerkvi Sv. Rožnega venca v Perthu Father Tomich. Novoporočencema želimo obilo sreče na skupni življenjski poti!

Je pa ženin bolj znan med geelongškimi Slovenci, kot pa tukaj v Perthu, saj je med njimi doraščal. Komaj eno leto je imel, ko se je leta 1957 Konšakova

OTROCI! Mamica in očka sta vam gotovo že dostikrat rekla: Po šoli pridi naravnost domov! Važno pravilo za vse, ki bo staršem prihranilo marsikatero skrb, če se boste vedno ravnali po njem. Za vas pa je to tudi važno pravilo varnosti.

Se nekaj naj tu dodamo: Igrajte se vedno le tam, kjer vam dovolita mamica in očka! V skrbi za vas znata pravilno izbirati. Obenem je prav, da starši vedo kje ste in kje vas najdejo, če je kaj nujnega. — Striček.

MELBOURNSKI SLOVENCİ !

V slučaju prometne nesreče se posvetujte z
LAWSON MOTOR BODY REPAIRS
za kvalitetna popravila Vašega avtomobila.

Delamo tudi za R.A.C.V in druge zavarovalnice.

Vprašajte za rojaka Darka Butinar ali Maria Deltoso!

15 Lawson Crescent, Thomastown, Vic. 3074 — Tel.: 460 4102

družina izselila v Avstralijo. Iz Bonegille je prišla v Geelong in si v Newtownu ustvarila novi dom. A leta tako hitro teko: iz tistega prijaznega debeluška Jožka je zrastle postavni Jože, ki si je po šoli izbral električarski poklic. Lani v januarju se je iz Geelonga odselil v Perth. Medtem ko mnogi drugi njegovih let zapravljajo čas in denar, je on mislil raje na lastni dom in v svojih mladostnih načrtih tudi uspel. Zdaj si je izbral še življenjsko družico in Bog daj, da bi bila vedno tako srečna, kot sta bila na poročni dan! — **Poročevalce.**

CANBERRA, A.C.T. — Čas beži — imel sem srečo, da sem ga zadnji trenutek prijel za rep, sicer bi te vrstice najbrž ne prišle v tokrat zgodnjo velikonočno številko. Pisal za urednikov koš, ki je nenasiten, pa res ne bi rad...

Za 14. februarja je bil napovedan v našem Domu ples — muzike pa v Canberri nismo našli. Po pomoč smo vprašali v Melbourne in vsi smo z veseljem sprejeli novico, da nas bo zadrege rešil ansambel mladih — **VELENJE**. Dvorana je bila polna, fantje pa so igrali s tako živahnostjo, da so bili vsi gostje zadovoljni.

Lepo presenečenje so nam napravili Melbournčani

tudi za pustno soboto 28. februarja. Za ta večer je bila med nami **DRAVA** — bralci **MISLI** jo poznajo iz januarske številke kot zmagovalko Mladinskega koncerta. S fanti-muzikanti pa se je pripeljal kar poln avtobus rojakov. Moram reči, da so fantje igrali tako, da so še stare pete srbele. Razumljivo, da se ob taki domači glasbi nikomur ni mudilo domov. Opazovali smo mladega bobnarja, ki mu je pot kar lil po čelu. Tudi dve dekletki sta dovršeno zapeli nekaj domačih v naše polno zadovoljstvo. Računamo in upamo, da bomo Melbournčane še kdaj poslušali.

Rojaki v Melbourneu so res lahko ponosni na svoje mlade muzikante. Pa saj tudi so! Tudi mi bi bili, če bi jih imeli. Morda bo zgled **VELENJA** in **DRAVE** tudi med nami kaj sprožil...

Ze tradicionalna navada naših članov je, da se enkrat v letu srečamo na pikniku. Letos smo šli 7. marca v nekako dvajset milj oddaljeni Point Hut Crossing. Asfaltirana cesta do cilja, tam pa vse lepo zeleno, stare vrbe, reka in številna ognjišča. Prav razveseljivo število nas je bilo. Nekateri so bili tam že ob devetih dopoldne, zadnji pa je odšel domov menda okrog devete ure zvečer. Za vso hrano je brezplačno poskrbelo naše društvo, naprodaj je bila le pijača, dočim so otroci tudi to dobili zastoj. Proti večeru je veselo zaprasketal kres, ob ognju pa so se vrstile igre in je odmevalo petje. Kar težko se je bilo posloviti po teh uricah veselega srečanja — piknik zasluži pohvalo nas vseh. Mislim, da malo društev po Avstraliji toliko žrtvuje za svoje članstvo, saj razdeliti toliko brezplačnih kosil le ni malenkost.

No, pa še drugič kaj! — **Joža Maček.**

Mickey's Studio

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

in

242 HIGH STREET, KEW, VICTORIA

Tel. 862 1039

Za poroke, krste in razne druge družinske prilike
smo Vam na uslugo

v našem studiu, v cerkvi ali doma!

Slika za potni list — v dvajsetih minutah!

Telefon 627-3097

Zvečer 621-3394

Za avtokleparska dela se sydneyjskim Slovencem
priporoča

**AUTO-CAMAY
SMASH REPAIRS**

vogal Piccadilly & Loftus Sts.
Riverstone, N.S.W., 2765

Prezema privatna popravila in tudi
popravila preko zavarovalnice
Pokličite **LUKA CAMOVIČA**
in se pogovorite v domačem jeziku!

PORT LINCOLN, S.A. — Pred nekaj dnevi smo se srečno vrnili s počitnic v Trstu — upam, da so MISLI prejeli našo razglednico. (Je srečno dospela in hvale zanje! — Op. ur.) Mene je presenetilo, da je v teh par mesecih, ko smo bili doma, umrlo toliko znanih osebnosti med tržaškimi Slovenci. Morda so Vam te žalostne novice že znane. Umrli je častnik Ernest Zupančič, znan na področju slovenskega radija; dalje profesor Ivan Šauli, nepozabni na slovenskih šolah. Umrli je na Koroškem pisatelj in nekdanji znani tržaški profesor p. dr. Metod Turnšek. Par dni pred našim odhodom iz Trsta pa smo Slovenci izgubili še profesorja **Jožeta Peterlina**, ki mu na kulturnem polju v Trstu ne bo nadomestila. Pogrešalo ga bo Slovensko gledališče (še pol ure pred smrtjo je bil tam), Radijski oder, katerega je on ustanovil, revija **MLADIKA**, slovenske šole. . . . Dne 8. marca, dan pred našo vrnitvijo v Avstralijo, smo bili prisotni pri pogrebnih svečanostih na Opcinah. Četudi vreme ni bilo prijetno (mrzla burja je vlekla in snežilo je), se je zbralo veliko ljudi iz vseh krajev. Med množico so bili številni sedanji in nekdanji dijaki ter predstavniki raznih organizacij. Pred mrtvašnico se je spomenu pokojnika poklonil tudi župan Spaccini. Pri verskem obredu so se od prof. Peterlina poslovili z govori g. župnik Viljem Žerjal, predstavnik slovenske skupnosti dr. Drago Štoka ter predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice, dr. Kazimir Humar. Čeprav se je vreme vidno slabšalo, smo zaslužnega pokojnika res v velikem številu pospremili prav do groba. Tam je prof. Peterlinu v zadnje slovo spregovoril v imenu Radijskega odra g. Miro Opelt (brat našega melbournskega Marjana Opelta. — Op. ur.).

Dan našega odhoda naslednje jutro je bilo za vse presenečenje: vso noč je snežilo in snega je zapadlo okrog pol metra. Ves tržaški promet je zastal, celo avtobusi niso vozili. Komaj kdo si je z verigami na gumah z avtom upal na cesto. Poleg slovesa od domačih nas je trla še skrb, kako priti iz Ban do mesta. Končno smo uspeli in celo dobili avtobus za Ronchi. A pot dvajsetih minut do letališča v lepem vremenu je ta dan trajala dve uri in pol. Pa je bilo še to zaman, saj smo tam zvedeli, da je zaradi slabega vremena letali-

šče zaprto. Morali smo z avtobusom do Benetk in šele od tam proti Rimu.

Res prehitro so minili trije meseci. A lepim spominom je primešan pelin grenkega slovesa od domačih in zadnja pot prof. Peterlina.

Lep pozdrav vsem bralcem MISLI — **Roža Franco.**

“Naš malček je strašansko nadarjen. Še štirih let nima, pa zna že povedati svoje ime naprej in nazaj”.

“Kako pa mu je ime?”

“Oto”.

✱

V trgovini:

“Prosim alarmni zvonec proti vlomilcem”.

“Kaj ga niste ravno včeraj kupili?”

“Sem. Pa so mi ga ponoči ukradli . . .”

✱

“Ko sva se spoznala, si mi rekel, da sem čudovita. Takoj po poroki si dejal, da sem čudežna. Zdaj pa mi praviš, da sem čudna . . .”

“Ne bodi vendar čudaška!”

✱

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 42-7417

se priporoča melbournskim Slovencem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

Potrebujete **TAPETNIKA?**

RUDI BABICH

obnavlja in popravlja kuhinjske stole,
naslonjače in zofe ter vse ostalo,
kar morda v Vaši hiši kliče po tapetniku.

Iz starega novo po zmernih cenah!

Prepričajte se sami!

Nič Vas ne stane vprašati za ceno!

Telefon: 604 2038

217 Polding Street, Smithfield (Sydney), N.S.W.

MELBOURNSKI ROJAKI

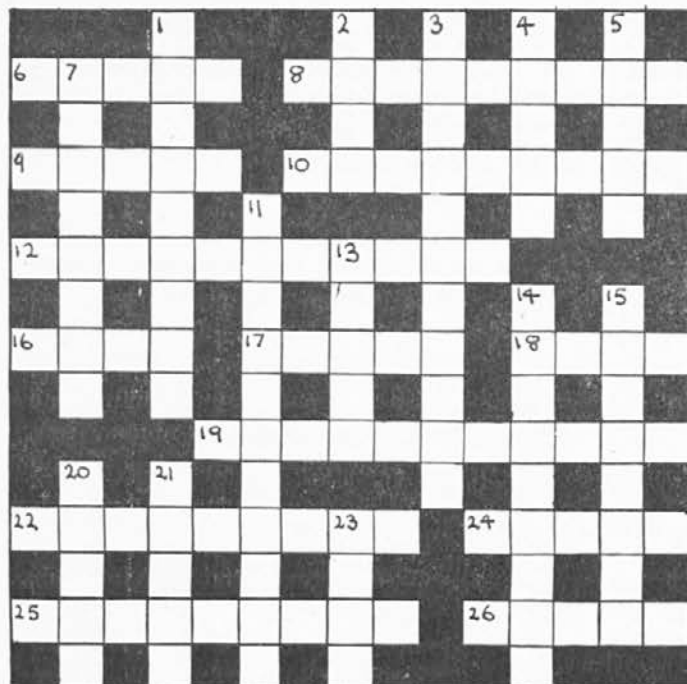
Potrebujete morda priznanega **TOLMAČA** za
sodišče ali kako drugo važno zadevo?

Obrnite se z zaupanjem
na rojakinjo **JANJO SLUGA!**

48 SMITH STREET
ALPHINGTON, Vic., 3078

Telefon:
49-4748
41-6391

KRIŽANKA

Vodoravno: 6. kralji, lepša; 8. veliko obljublja, pa ne stori vsega; 9. uradni opomini; 10. moško ime po češkem svetniku; 12. nepotreben ali neumesten prepirček; 16. dva brega družji; 17. judovski spokorni samotarji; 18. napis na križu; 19. eden dni velikega tedna; 22. mesto Jezusove obsodbe in smrti; 24. begunec pred Turki (v Beli krajini so se naselili); 25. tudi na veliki petek jo lahko jemo; 26. počasi se premikati, plaziti se.

Navpično: 1. ugovarjati, nasprotovati z besedo; 2. glasbene "črke"; 3. Kristusov sodnik; 4. znano ime pralnega praška; 5. star izraz za zdravnika; 7. Kristusov izdajalec; 11. radosten vzklík velikonočne hvalnice (tri besede!); 13. rdeč postajati; 14. rekordu, ki zavisi od časa, damo to besedo; 15. privilegij starosti ali višjega po časti; 20. judovski vladar, ki mu Kristus pri zaslíšanju ni odgovoril; 21. star slovenski izraz za veliko noč; 23. okrajšano ime od Mihaele ali Gabrijele.

Rešitve morajo biti v uredništvu do 26. aprila, ko bo žreban nagrajenec.

IZ LJUBLJANSKEGA "PAVLIHA":

● "Kako, da si kljub tolikim spodrslijam še vedno na položaju?" — "Ker je stric kljub toliko boleznim še vedno pri življenju".

● Dobra krava ne diskutira o problemih oskrbe z mlekom, temveč daje mleko.

● Če si zelo poslušen, ni zelo nujno, da si zelo pismen.

● Na sodišču. — "Trdite, da vas je obtoženi s trdim predmetom udaril po glavi. Imate priče?" — "Nimam. V bližini ni bilo nobene žive duše. To je bilo na sestanku krajevné skupnosti."

● Težko narediš korak naprej, če sedi v fotelju.

● V knjižnicah so uvedli novost: knjižničarke pripovedujejo otrokom pravljice. To je morda novost za otroke. Odraslim pa ekonomski in gospodarski strokovnjaki že dolgo pripovedujejo pravljice.

● Najprej se moramo vprašati, kako je, šele nato se lahko vprašamo, kako bo.

● Ker hodim precej po sestankih, mi pravi žena, da sem nor. Ali sem res?

— Žal smo zaradi pogostih sestankov tako zaposleni, da ne moremo proučiti vašega primera. (Psihiatrična klinika).

— Po tvojem vprašanju sodeč si resnično zrel za psihiatra. (Bivši, sedaj že ozdravljen sestankar).

— Od mlatenja prazne slame še mlatič znori. (Pa bi ti ne?).

● Delavec ima vedno prvo besedo, vodilni pa zadnjo.

REŠITEV MARČNE KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. silos; 7. pepelnica; 8. možje; 9. Renmark; 10. klopice; 12. Detroit; 15. svetilo; 19. lepopis; 22. drezati; 23. ustni; 24. križev pot; 25. iskri. — **Navpično:** 1. samokres; 2. lažno; 3. spevi; 4. spored; 5. oljnat; 6. nihalo; 11. post; 13. runo; 14. tresniti; 16. Emerik; 17. Ipavec; 18. olišpa; 20. pluti; 21. petek.

Rešitev so poslali: Ivanka Žabkar, Peter Trpin, Jože Grilj, Alenka Žigon, Janez Poteri, Vinko Jager.

Žreb je določil nagrado **Petru Trpinu**.

Urarsko in zlatarsko podjetje:
ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER
31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

TURISTIČNA AGENCIJA

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PIŠITE:

Theodore Travel Service P/L

66 Oxford St., (Darlinghurst), Sydney, 2010.

33-4385

Tel.: 33-4155, A.H. 32-4806

33-5995

● mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb

● pri nas dobite najcenejše možne vozne karte

*Bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano
agencijo, katera objavlja veliki Q za Qantas*

V uradu:

RATKO OLIP

BLACKTOWN 6 Campbell St., Tel. 622-7336

PODRUŽNICE:

SYDNEY
PENRITH

269 Elizabeth St., Tel. 61-3153, 26-1621
498 High St., Tel. (047) 31-3588 A.H. 32-4806.

Ste poravnali naročnino za MISLI???

DR. J. KOČE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101

TELEFON: 86-8076

1. Obrnite se na nas, če hočete imeti res pravilne prevode spričeval, delavskih knjižic in sploh vseh dokumentov.
2. Ravnajte se po načelu "svoji k svojim", kot to delajo drugi narodi. Zato naročajte važne karte vseh vrst (za letala, ladje itd.) pri nas, saj pri nas ne stane vozna karta niti cent več kot drugje. Sploh se obračajte z zaupanjem na nas po nasvete v kakršni koli zadevi. Naše izkustvo, ki smo ga nabrali tekom več kot 20 let v Avstraliji, Vam bo prišlo prav.
3. Darilne pošiljke (pakete) izvršujemo hitro in solidno. Če želite, vam pošljemo cenik.

Zastopnik za N.S.W.
Mr. R. OLIP
65 MONCUR ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.
Tel. 32-4806

Zastopnik za Queensland
Mr. J. PRIMOŽIČ
39 DICKENSON ST.,
CARINA, QLD., 4152

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(Že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 49 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LTD.

182 NORTON STREET, LEICHHARDT, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS —

INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA
J. M. THAME
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds).

TELEFON: SYDNEY 560-4766 in 560-4490